

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-23-04

Druk nr 2661
Warszawa, 9 marca 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej "EUROCONTROL", sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych i Minister Infrastruktury.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 12 lutego 2003 r. została sporządzona w Brukseli Umowa wielostronna w sprawie opłat trasowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej umowy,
- postanowienia Umowy są ratyfikowane, przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Aleksander Kwaśniewski

PREZES RADY MINISTRÓW

Leszek Miller

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionej Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

wniosku o ratyfikację

1. Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisanej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r. wraz z Protokołem dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., Protokołem zmieniającym Protokół dodatkowy z dnia 21 listopada 1978 r., Protokołem zmieniającym Konwencję z dnia 12 lutego 1981 r.
2. Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych podpisanej dnia 12 lutego 1981 r.

Europejska Organizacja ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (European Organisation for the Safety of Air Navigation) „EUROCONTROL” (zwana dalej Organizacją) została utworzona w celu ujednoczenia procedur kontroli ruchu lotniczego w europejskiej górnej przestrzeni powietrznej. W chwili obecnej organizacja liczy 31 państw członkowskich (lista w załączeniu), a trzy państwa oczekują na uzyskanie statusu członka w najbliższym czasie (Ukraina, Armenia, Bośnia i Hercegowina).

Najważniejsze aktualne zadania tej Organizacji to:

- wdrażanie Europejskiego Programu Zarządzania Ruchem Lotniczym (EATMP – European Air Traffic Management Programme) – elementu Strategii Zarządzania Ruchem Lotniczym 2000+ – opracowanej i realizowanej przez „EUROCONTROL”;
- optymalizacja użytkowania europejskiej przestrzeni powietrznej realizowana przez Centralne Biuro Zarządzania Przepływem Ruchu Lotniczego (Central Flow Management Unit – CFMU);
- koordynowanie systemów ruchu lotniczego na poziomie pan-europejskim;
- prowadzenie prac badawczo-rozwojowych mających na celu zwiększenie pojemności przestrzeni powietrznej i zapewnienie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej;
- opracowywanie przepisów i standardów w dziedzinie żeglugi powietrznej;

– zapewnienie edukacji, szkoleń i transferu wiedzy z zakresu żeglugi powietrznej.

Na mocy dwustronnego porozumienia zawartego w 1996 r. pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a „EUROCONTROL”, Agencja Ruchu Lotniczego (jednostka organizacyjna Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze” – PPL) uczestniczy w Europejskim Programie Zarządzania Ruchem Lotniczym (EATMP). ARL korzysta także z usług Centralnego Biura Zarządzania Przepływem Ruchu Lotniczego (Central Flow Management Unit – CFMU).

W 1998 r. Rzeczpospolita Polska wszczęła procedurę związaną z uzyskaniem członkostwa w „EUROCONTROL” i uzyskała akceptację wniosku o przystąpienie do tej Organizacji, otrzymując jednocześnie status członka – obserwatora.

W celu uzyskania pełnego członkostwa w „EUROCONTROL” strona polska powinna w chwili obecnej:

1) przedłożyć dokumenty ratyfikacyjne:

- Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL” z dnia 13 grudnia 1960 r. wraz z protokołami z 1970 r., 1978 r. i 1981 r.,
- Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych z dnia 12 lutego 1981 r.,

2) podpisać, a następnie ratyfikować:

- Protokół ujednocający Międzynarodową Konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL” sporządzony dnia 27 czerwca 1997 r.,
- Protokół z dnia 8 października 2002 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL” z późniejszymi zmianami i ujednocionej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.

Międzynarodowa Konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL” z dnia 13 grudnia 1960 r. wraz z protokołami z 1970 r., 1978 r. i 1981 r. oraz Umowa wielostronna w sprawie opłat trasowych z dnia 12 lutego 1981 r. weszły w życie w stosunku do państw członkowskich „EUROCONTROL”, natomiast ww. Protokoły zostały przez państwa członkowskie podpi-

sane, lecz z uwagi na brak wymaganej liczby złożonych dokumentów ratyfikacyjnych nie weszły jeszcze w życie.

Ww. cztery dokumenty do chwili obecnej nie były przez stronę polską podpisane i ratyfikowane.

Należy także dodać, że zarówno Komisja Europejska jak i „EUROCONTROL” prowadzą obecnie intensywne działania mające na celu przyśpieszenie przez państwa członkowskie ratyfikacji i w konsekwencji wejście w życie Protokołu ujednocniającego Konwencję z dnia 27 czerwca 1997 r. oraz Protokołu z dnia 8 października 2002 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Konwencji „EUROCONTROL”.

Skutki prawne

Konieczność przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji „EUROCONTROL” wynika z przepisów Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (tzw. Traktatu akcesyjnego) podpisanego przez Polskę dnia 16 kwietnia 2003 r., które stanowią:

„1. Umowy lub konwencje zawarte lub tymczasowo stosowane przez Wspólnotę lub zgodnie z artykułem 24 lub artykułem 38 Traktatu UE, z jednym lub większą liczbą państw trzecich, z organizacją międzynarodową lub z obywatelem państwa trzeciego, są wiążące dla nowych Państw Członkowskich na warunkach ustalonych w Traktatach założycielskich i w niniejszym Akcie.

2. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić na warunkach ustanowionych w niniejszym Akcie do umów lub konwencji zawartych lub tymczasowo stosowanych wspólnie przez obecne Państwa Członkowskie i Wspólnotę, a także do umów zawartych przez te Państwa, związanych z wyżej wymienionymi umowami i konwencjami.”

Zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami polskich władz lotniczych i „EUROCONTROL”, przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Organizacji (poprzez ratyfikację ww. dokumentów) powinno nastąpić z dniem 1 stycznia 2004 r., natomiast w związku z faktem, że Rzeczpospolita Polska stanie się członkiem Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r., wejście w życie Protokołu z dnia 8 października 2002 r.

w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL” z późniejszymi zmianami i ujednocionej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r. powinno nastąpić dla strony polskiej nie wcześniej niż w dniu 1 maja 2004 r.

Przystąpienie do „EUROCONTROL” oznacza wypełnienie przez Rzeczpospolitą Polską zobowiązań wynikających z przepisów Traktatu akcesyjnego.

Skutki polityczne

1. Planowana w 2004 r. akcesja Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej jest najpoważniejszym argumentem przemawiającym za przystąpieniem Polski do „EUROCONTROL” i ratyfikacją stosownych dokumentów.

Wspólnota Europejska, planując szeroko zakrojoną reformę zarządzania europejską przestrzenią powietrzną, podjęła decyzję o utworzeniu do końca 2004 r. tzw. Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Single European Sky – SES).

W dniu 5 grudnia 2002 r. Rada Unii Europejskiej osiągnęła polityczne porozumienie w sprawie aktów prawnych konstytuujących SES. Są to projekty czterech rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady UE:

- rozporządzenie ustanawiające ramy prawne dla utworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,
- rozporządzenie w sprawie organizacji oraz korzystania z przestrzeni powietrznej w ramach Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,
- rozporządzenie w sprawie świadczenia usług w zakresie żeglugi powietrznej w ramach Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,
- rozporządzenie w sprawie interoperacyjności europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym.

Przyjęcie ww. aktów przewiduje się w najbliższej przyszłości. Mają one na celu gruntowną restrukturyzację przestrzeni powietrznej pod kątem przepływu ruchu lotniczego oraz użytkowanie tej przestrzeni w sposób zapewniający możliwie najwyższy stopień bezpieczeństwa żeglugi powietrznej.

Ustalono także, że prawną podstawą idei SES jest Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a EUROCONTROL unikalną, pan-europejską organizacją działającą

w zintegrowanej cywilno-wojskowej przestrzeni powietrznej, na którą składają się suwerenne przestrzenie państw członkowskich.

Jednym z najważniejszych elementów w procesie tworzenia SES jest fakt przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do organizacji „EUROCONTROL” na mocy art. 40 zmienionej w dniu 27 czerwca 1997 r. Konwencji, która zezwala na członkostwo w Organizacji regionalnym organizacjom gospodarczym, takim jak Wspólnota Europejska. Głównym celem jakie Wspólnota chce osiągnąć jako członek Organizacji jest pomoc w realizacji zadań ustalonych przez Konwencję oraz wzmocnienie „EUROCONTROL”, jako jedynej, efektywnie działającej instytucji, odpowiedzialnej za kreowanie polityki w dziedzinie zarządzania ruchem lotniczym w Europie.

Wspólnota Europejska będzie pełniła rolę niezależnego europejskiego prawodawcy w dziedzinie żeglugi powietrznej, natomiast „EUROCONTROL” będzie opracowywała techniczną stronę przygotowywanych przez WE przepisów oraz będzie odpowiedzialna za ich wdrażanie.

Obecność WE w strukturach „EUROCONTROL” ma usprawnić i przyspieszyć proces podejmowania decyzji w Organizacji i wdrażania opracowanych przepisów poprzez ich transpozycję do legislacji wspólnotowej. Wiedza i doświadczenie „EUROCONTROL” w dziedzinie zarządzania ruchem lotniczym zostanie wzmocniona politycznymi i legislacyjnymi uprawnieniami Wspólnoty.

Akcesja WE do „EUROCONTROL” diametralnie zmieni sytuację w dziedzinie zarządzania ruchem lotniczym w Europie. Ścisłe powiązanie tych dwóch organów będzie wywierało wpływ na cały sektor transportu lotniczego w poszerzonej Europie.

Pełne członkostwo w „EUROCONTROL” pozwoli przedstawicielom RP uczestniczyć w procesach podejmowania decyzji dotyczących spraw kontroli i zarządzania ruchem lotniczym oraz współpracy w programach obejmujących cały kontynent europejski (poprzez udział przedstawiciela wysokiej rangi w Zgromadzeniu Ogólnym). Będą oni mieli także możliwość wpływania na ustalanie procedur i podejmowanie decyzji wewnątrz Organizacji (poprzez udział w pracach Rady Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego).

Ponadto, członkostwo w „EUROCONTROL” stwarza warunki do ubiegania się przez Centrum Zarządzania Ruchem Lotniczym w Rejonie Informacji Powietrznej

Warszawa o status jednego z przyszłych sześciu centrów zarządzania ruchem lotniczym w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (SES).

Członkostwo w Unii Europejskiej i utrzymanie przez Rzeczpospolitą Polską jedynie statusu obserwatora w „EUROCONTROL” rodziłoby trudne do rozwiązania problemy polityczne i prawne.

2. Przystąpienie do „EUROCONTROL” pozytywnie wpłynie na wizerunek Rzeczypospolitej Polskiej jako państwa dbającego o bezpieczeństwo transportu lotniczego i przygotowanego w pełni do członkostwa w strukturach europejskich.

Skutki społeczne

Priorytetowy cel działania „EUROCONTROL”, jakim jest bezpieczeństwo żeglugi powietrznej jest największą wartością dla użytkowników przestrzeni powietrznej, tj. przewoźników lotniczych i pasażerów.

Stosowanie procedur i technik opracowanych przez Organizację wpływa na obniżenie przeciążenia pracą kontrolerów ruchu lotniczego i optymalizuje właściwe wykorzystanie kadr służb ruchu lotniczego. Natomiast zharmonizowana klasyfikacja, organizacja i wykorzystanie przestrzeni powietrznej sprzyja obniżeniu przeciążenia pracą pilotów, podnosząc poziom bezpieczeństwa lotniczego.

W najbliższych latach członkostwo w „EUROCONTROL” nie wymaga istotnych zmian organizacyjnych w służbach ruchu lotniczego (ARL), nie będzie więc miało wpływu na wielkość zatrudnienia w tych służbach.

Skutki finansowe

Po uzyskaniu członkostwa w „EUROCONTROL”, Rzeczpospolita Polska będzie mogła przystąpić w ciągu dwóch lat do trzeciego, poza EATMP i CFMU, programu dotyczącego systemu pobierania opłat nawigacyjnych, fakturowania i windykacji należności przez Centralne Biuro Opłat Nawigacyjnych w „EUROCONTROL” (CRCO – Central Routes Charging Office), które będzie współpracowało z Agencją Ruchu Lotniczego. Współpraca z CRCO spowoduje ujednoczenie zasad kalkulacji kosztów służb ruchu lotniczego, czytelną i przejrzystą ewidencję oraz efektywne zarządzanie tymi kosztami oraz poprawę skuteczności zbierania opłat nawigacyjnych od przewoźników (CRCO osiąga poziom ściągłości opłat 98-99% w skali roku).

Opłatę z tytułu korzystania z dwóch programów (EATMP i CFMU) uiszcza od 1997 r. Przedsiębiorstwo Państwowe „Porty Lotnicze”. Opłata ta zależy od wysokości PKB i kosztów świadczonych usług. W 2003 r. opłaty wyniosły 3 204 640 euro. Przekształcenie obecnie ponoszonej opłaty za udział w programach EATMP i CFMU w składkę członkowską po uzyskaniu członkostwa w „EUROCONTROL”, oznacza zwiększenie płatności do ok. 4,7 mln euro (według wstępnej kalkulacji).

Wysokość składki członkowskiej jest kalkulowana w zależności od PKB Polski (w 30%) i od kosztów infrastruktury zarządzania przestrzenią powietrzną (w 70%).

Nie oznacza to bezpośredniego obciążenia budżetu państwa, ponieważ składka członkowska jest zaliczana do kosztów zarządzania przestrzenią powietrzną wliczanych w opłaty nawigacyjne ponoszone przez użytkowników tej przestrzeni (głównie przewoźników lotniczych).

Agencja Ruchu Lotniczego wchodzi w skład Przedsiębiorstwa Państwowego „Porty Lotnicze” powołanego na podstawie ustawy z dnia 23 października 1987 r. o przedsiębiorstwie państwowym „Porty Lotnicze” (Dz. U. Nr 33, poz. 185), które nie stanowi wyodrębnionej jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.).

Członkostwo w Organizacji pozwoli na:

- pełne uczestnictwo w pracach Organizacji, z prawem głosu i współdecydowania,
- bezpłatne uczestnictwo we wszystkich programach realizowanych przez „EUROCONTROL”,
- bezpłatne wsparcie dla realizacji strategicznych projektów dotyczących zarządzania ruchem lotniczym,
- bezpłatne szkolenia w instytucjach szkoleniowych „EUROCONTROL”,
- bezpłatne uczestnictwo w pracach badawczych i konsultingowych,
- możliwość zatrudniania obywateli polskich w jednostkach organizacyjnych „EUROCONTROL”,
- zmniejszenie kosztów zarządzania ruchem lotniczym dzięki zastosowaniu technik i procedur opracowywanych przez Organizację,

- pełną harmonizację w zakresie klasyfikacji i organizacji przestrzeni powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej przestrzenią europejską,
- poprawę bezpieczeństwa lotniczego,
- zmniejszenie kosztów związanych z wypadkami i incydentami lotniczymi,
- optymalizację użytkowania przestrzeni powietrznej,
- zwiększenie ruchu lotniczego i zwiększenie wpływów z opłat trasowych.

W ocenie ULC, ewentualne negatywne skutki finansowe jakie mogłyby wystąpić w krótkim okresie po przystąpieniu do „EUROCONTROL”, wynikają z możliwości obniżenia stawki jednostkowej za przelot (service unit rate), stanowiącej jeden z podstawowych wskaźników do obliczania opłat nawigacyjnych.

W dłuższym okresie, ewentualne niższe wpływy z opłat nawigacyjnych dla PPL – ARL zostaną zrekompensowane pozytywnymi efektami wynikającymi ze współpracy polskich służb ruchu lotniczego z dobrze zorganizowanymi i efektywnymi strukturami zarządzania ruchem lotniczym w Europie oraz wpływami z tytułu zwiększonego wolumenu ruchu lotniczego (w szczególności obcych przewoźników lotniczych) po wejściu Polski do UE.

Tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej ww. Konwencją i Umową

Ratyfikacja ww. aktów prawnych jest warunkiem członkostwa w organizacji międzynarodowej EUROCONTROL. Członkostwo w tej organizacji wiąże się z możliwością realizowania niektórych zadań w zakresie zarządzania przestrzenią powietrzną przy pomocy organów międzynarodowych lub organów zarządzania ruchem lotniczym innych państw na podstawie umów międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską. Oznacza to przeniesienie niektórych uprawnień państwa wynikających ze zwierzchnictwa w przestrzeni powietrznej na organizację międzynarodową, zgodnie z art. 4 i art. 5 ust. 1 i 2 ustawy – Prawo lotnicze.

W związku z art. XXXIII Protokołu z dnia 12 lutego 1981 r. zmieniającego Konwencję (art. 36 ujednoliconego tekstu postanowień istniejącej Konwencji i późniejszych jej zmian zawartych w Protokole) oraz z uwagi na fakt, że spełnione zostały przesłanki zawarte w art. 89 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej – ratyfikacja ww. Konwencji i Umowy wymaga trybu za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Wykaz państw sygnatariuszy *Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”,* podpisanej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r.

Królestwo Belgii
Republika Francuska
Wielkie Księstwo Luksemburga
Królestwo Niderlandów
Republika Federalna Niemiec
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Wykaz państw stron *Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisanej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., z późniejszymi zmianami*

Republika Albanii
Republika Austrii
Królestwo Belgii
Republika Bułgarii
Republika Chorwacji
Republika Cypryjska
Republika Czeska
Królestwo Danii
Republika Finlandii
Republika Francuska
Republika Grecka
Królestwo Hiszpanii
Irlandia
Wielkie Księstwo Luksemburga
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii
Republika Malty
Republika Mołdowy
Księstwo Monako
Królestwo Niderlandów
Republika Federalna Niemiec
Królestwo Norwegii
Republika Portugalska
Rumunia
Republika Słowacka
Republika Słowenii
Konfederacja Szwajcarska
Królestwo Szwecji
Republika Turcji
Republika Węgierska
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej
Republika Włoska

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- *563* /04/DPE/msz

Warszawa, *12.02* 2004

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektów uchwał Rady Ministrów w sprawie przedłożenia do ratyfikacji:

- Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisanej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionym Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.,
- Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych podpisanej dnia 12 lutego 1981 r.,

oraz opinia o zgodności projektów ustaw o ratyfikacji:

- Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisanej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienionej Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionym Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienionej Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r.,
- Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych podpisanej dnia 12 lutego 1981 r.,

z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

[Handwritten signature]

W związku z przedłożonymi projektami uchwał oraz ustaw (pismo nr RM-111-26-04; RM-111-27-04; RM-10-23-04; RM-10-24-04), **uprzejmie informuję, iż nie zgłaszam uwag.** W odniesieniu do treści ww. Konwencji oraz Umowy, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Międzynarodową konwencją o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, podpisaną w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zmienioną Protokołem Dodatkowym z dnia 6 lipca 1970 r., zmienionym Protokołem z dnia 21 listopada 1978 r., w całości zmienioną

Biuro Prasowe
RADY MINISTRÓW
Wpł. 13.02.2004

Protokołem z dnia 12 lutego 1981 r., [dalej jako Konwencja] oraz Umową wielostronną w sprawie opłat trasowych, podpisaną dnia 12 lutego 1981 r., jest jednym z warunków uzyskania przez Polskę pełnego członkostwa w Europejskiej Organizacji ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej EUROCONTROL. Pozostałe warunki to podpisanie, a następnie ratyfikowanie przez Polskę Protokołu ujednocniającego Międzynarodową konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL”, sporządzonego dnia 27.06.1997 r., oraz Protokołu z dnia 8 października 2002 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej „EUROCONTROL” z późniejszymi zmianami i ujednocnionej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997r.

II. Zobowiązanie Polski do przystąpienia do organizacji EUROCONTROL wynika z przepisów art. 6 *Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej*, który to Akt jest integralną częścią *Traktatu Akcesyjnego*, podpisanego przez Polskę 16 kwietnia 2003 r. Wzmiankowany przepis stwierdza, iż:

„1. Umowy lub konwencje zawarte lub tymczasowo stosowane przez Wspólnotę lub zgodnie z artykułem 24 lub artykułem 38 Traktatu UE, z jednym lub większą liczbą państw trzecich, z *organizacją międzynarodową* lub z obywatelem państwa trzeciego, są *wiążące dla nowych Państwa Członkowskich*, na warunkach ustalonych w Traktatach założycielskich i w niniejszym Akcie.

2. Nowe Państwa Członkowskie zobowiązują się przystąpić na warunkach ustanowionych w niniejszym akcie do *umów lub konwencji* zawartych lub tymczasowo stosowanych wspólnie przez *obecne Państwa Członkowskie i Wspólnotę*, a także do umów zawartych przez te Państwa, związanych z wyżej wymienionymi umowami i konwencjami”.

III. Europejska Organizacja ds. Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (*European Organisation for the safety of Air Navigation*) EUROCONTROL jest organizacją międzynarodową, która została utworzona w celu ujednocnienia procedur kontroli

ruchu lotniczego w europejskiej górnej przestrzeni powietrznej. W przeciwieństwie do wszystkich 15 Państw – obecnych Członków Unii Europejskiej oraz niektórych Państw – Kandydatów, jak m.in. Czechy, Węgry czy Słowacja, sama *Wspólnota Europejska nie jest jeszcze pełnym członkiem organizacji EUROCONTROL*. Stanie się nim wraz z ratyfikacją podpisanego przez Wspólnotę Europejską, dnia 8 października 2002 roku, Protokołu w sprawie jej przystąpienia do Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej EUROCONTROL, z późniejszymi zmianami i ujednoczonej przez Protokół z dnia 27 czerwca 1997 r.

Dnia 29 września 2003 r. Komisja Europejska przedłożyła Propozycję Decyzji Rady dotyczącą związania Wspólnoty Europejskiej ww. Protokołem (COM/2003/0555 final – AVC 2003/0214W). Należy się zatem spodziewać, że w okresie kilku najbliższych miesięcy, prawdopodobnie przed dniem akcesji Nowych Państw Członkowskich do Unii Europejskiej, Wspólnota Europejska dokona ratyfikacji ww. dokumentu, stając się w ten sposób pełnoprawnym członkiem organizacji EUROCONTROL.

IV. Przystąpienie Wspólnoty Europejskiej do Organizacji EUROCONTROL jest uzasadnione kilkoma okolicznościami, w tym przede wszystkim faktem, iż Konwencja, po zmianach wprowadzonych Protokołem ujednoczającym z 27 czerwca 1997 r., upoważniła EUROCONTROL do przyjmowania środków, które są *wiążące dla Państw Członkowskich Wspólnoty należących do EUROCONTROL*, czyli dla wszystkich 15 Państw Członkowskich. W związku z tym, konieczny jest udział samej *Wspólnoty w tej Organizacji, aby wzmiankowane środki mogły być przyjmowane w obszarach w których Wspólnota posiada swoje kompetencje*.

Ważną rolę dla Organizacji EUROCONTROL przewidziano w ramach wspólnotowej reformy zarządzania europejską przestrzenią powietrzną, polegającej na utworzeniu do końca 2004 roku tzw. Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (*Single European Sky-SES*). EUROCONTROL ma bowiem służyć Wspólnocie konieczną wiedzą ekspercką oraz doświadczeniem przy opracowywaniu technicznej strony przygotowywanych przez Wspólnotę Europejską jako niezależnego europejskiego prawodawcę w dziedzinie zarządzania żeglugi powietrznej, aktów prawnych. W ten sposób kompetencje Organizacji

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA
O WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI
POWIETRZNEJ "EUROCONTROL"

podpisana w Brukseli 13 grudnia 1960 r.

Niemiecka Republika Federalna,
Królestwo Belgii,
Republika Francuska,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii,
Wielkie Księstwo Luksemburg,
Królestwo Holandii,

zważywszy, że wprowadzenie do służby i ogólnego użytku transportowych statków powietrznych z silnikiem turbinowym może spowodować konieczność dokonania daleko sięgających zmian w organizacji kontroli ruchu lotniczego,
zważywszy, że współczesne typy statków powietrznych, z operacyjnego punktu widzenia, charakteryzują się:

- dużą prędkością,
- koniecznością pozostawania, z przyczyn ekonomicznej eksploatacji, w stanie gotowości do nieprzerwanego wznoszenia się z dużą prędkością do optymalnych wysokości operacyjnych i przebywania na tych wysokościach, aż do momentu osiągnięcia przez statek powietrzny punktu najbliższego punktowi przeznaczenia,

zważywszy, że charakterystyki te powodują nie tylko konieczność dostosowania, czy też reorganizacji istniejących metod kontroli i procedur, ale także tworzenia, powyżej ustalonego poziomu, nowych rejonów informacji powietrznej zorganizowanych w całości lub części kontrolowanej przestrzeni,

zważywszy, że wobec szybkiego postępu w rozwoju technicznym takich statków powietrznych, kontrola ruchu lotniczego, w przypadku większości krajów europejskich, nie może dłużej ograniczać się do zamkniętych struktur granic państwowych, zważywszy, w następstwie tego, że celem jest stworzenie międzynarodowej organizacji kontroli, obejmującej zakresem swego działania przestrzeń powietrzną rozciągającą się ponad granicami terytorium pojedynczego państwa, zważywszy, w następstwie tego, że w odniesieniu do dolnej przestrzeni powietrznej, korzystnym może być, w pewnych przypadkach, powierzenie służb ruchu lotniczego w części terytorium jednej z Umawiających się Stron wyżej wymienionej organizacji międzynarodowej lub innej Umawiającej się Stronie, zważywszy, ponadto, że międzynarodowa kontrola zakłada, z należytym uwzględnieniem potrzeb obrony narodowej, przyjęcie wspólnej polityki i ujednoczenie przepisów opartych na międzynarodowych normach oraz zaleceniach przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO), zważywszy dalej, że wysoce pożądane jest skoordynowanie czynności podejmowanych przez państwa w zakresie szkolenia personelu służb ruchu lotniczego oraz w zakresie studiów i badań odnoszących się do problematyki ruchu lotniczego,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Umawiające się Strony zobowiązują się wzmocnić współpracę w dziedzinie żeglugi powietrznej, a w szczególności utworzyć wspólną organizację służb ruchu lotniczego w górnej przestrzeni powietrznej.

2. W tym celu, niniejszym ustanawiają „Europejską Organizację do spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej” (EUROCONTROL), zwaną dalej "Organizacją". Organizacja składa się z dwóch organów:

- „stałej Komisji do spraw bezpieczeństwa żeglugi powietrznej”, zwanej dalej „Komisją”,
- „Agencji służb ruchu lotniczego”, zwanej dalej „Agencją”, której statut stanowi załącznik do niniejszej Konwencji.

3. Siedziba Organizacji znajduje się w Brukseli.

Artykuł 2

1. Każda z Umawiających się Stron kierując się praktycznymi względami eksploatacyjnymi może skierować do Komisji wnioski o podjęcie przez nią decyzji, by obsługa ruchu lotniczego każdej z Umawiających się Stron, w całej dolnej jej przestrzeni lub w części tej przestrzeni, została powierzona Organizacji lub drugiej Umawiającej się Stronie.

2. W przypadku powierzenia służb ruchu lotniczego drugiej Umawiającej się Stronie, nieobecność trzeciej Umawiającej się Strony nie stanowi przeszkody dla ważności decyzji Komisji w tej sprawie, niezależnie od postanowienia ustępu 2 artykułu 8 niniejszej Konwencji.

3. Postanowienia niniejszego artykułu, odnoszące się do możliwości każdej z Umawiających się Stron powierzenia drugiej Umawiającej się Stronie obsługi ruchu lotniczego w całej dolnej jej przestrzeni lub w części tej przestrzeni, nie są traktowane jako ograniczenie prawa Umawiających się Stron do zawierania w tym samym celu innych umów dwustronnych.

Artykuł 3

Dla celów niniejszej Konwencji wyrażenie "ruch lotniczy" obejmuje ruch cywilnych statków powietrznych i tych statków powietrznych wojskowych, celnych i policyjnych, które podlegają procedurom Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Artykuł 4

Organizacja posiada osobowość prawną. Na terytoriach Umawiających się Stron posiada pełną zdolność prawną, taką samą, jaką mają osoby prawne prawa krajowego Umawiających się Stron. Organizacja ma, między innymi, zdolność sądową oraz prawo do nabywania majątku ruchomego i nieruchomego oraz dokonywania jego transferu. O ile niniejsza Konwencja lub załączony do niej statut nie stanowią inaczej, Organizacja reprezentowana jest przez Agencję, która działa w jej imieniu. Agencja zarządza majątkiem Organizacji.

Artykuł 5

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona jest uprawniona do posiadania w Komisji po dwóch swoich przedstawicieli, lecz korzysta tylko z prawa do jednego głosu.

Artykuł 6

1. Celem działania Komisji jest wspieranie, we współpracy z państwowymi władzami wojskowymi, podejmowania zamierzeń oraz instalowania i zapewniania funkcjonowania urządzeń, przeznaczonych do :

- zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi powietrznej,
- zapewnienia uporządkowanego i sprawnego przepływu ruchu lotniczego

w obrębie określonej przestrzeni powietrznej podlegającej suwerennej władzy Umawiających się Stron, lub w obrębie przestrzeni powietrznej, w której służby ruchu lotniczego zostały powierzone tym Stronom, na mocy porozumień międzynarodowych.

2. Z tych przyczyn, Komisja jest odpowiedzialna za:

- a) badanie, na podstawie norm i zaleceń Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, z uwzględnieniem potrzeb obronności narodowej, ujednoczenia krajowych przepisów dotyczących ruchu lotniczego oraz ujednoczenia działania służb odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa ruchu lotniczego i kierowanie nim,
- b) popieranie wspólnej polityki, realizowanej następnie przez Umawiające się Strony, w zakresie pomocy radiowych, telekomunikacji oraz współpracujących urzędów pokładowych, przeznaczonych do zapewnienia bezpieczeństwa statku powietrznego,
- c) popieranie i koordynowanie badań w dziedzinie żeglugi powietrznej i urzędów dla niej przeznaczonych, mających na celu uwzględnianie rozwoju technicznego w tym zakresie oraz studiowanie, w miarę potrzeby, zmian do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej podlegających przedstawianiu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego,
- d) określanie, zgodnie z postanowieniami artykułu 38 niniejszej Konwencji i w wykonaniu uprawnień przyznanych Komisji na podstawie artykułu 2 niniejszej Konwencji, konfiguracji przestrzeni powietrznej, w której służby ruchu lotniczego zostały powierzone Agencji,
- e) określanie polityki, realizowanej następnie przez Agencję, w odniesieniu do pobierania opłat za usługi świadczone odbiorcom oraz o ile ma to zastosowanie, zatwierdzanie taryf i warunków stosowania opłat ustanawianych przez Agencję,
- f) rozpatrywanie przedsięwzięć zorientowanych na ułatwienie finansowania inwestycji niezbędnych do funkcjonowania Agencji lub bardziej ogólnie, do funkcjonowania tych służb Umawiających się Stron, które uczestniczą w pracy polegającej na zapewnieniu bezpieczeństwa żeglugi powietrznej,
- g) wykonywanie uprawnień związanych z ogólnym nadzorem nad działalnością Agencji zgodnie z artykułem 20 niniejszej Konwencji oraz artykułem 8, artykułem 9, artykułem 10, artykułem 11, artykułem 12, artykułem 14 ustęp 2, artykułem 17 ustęp 2, artykułem 23 ustęp 2 i 4, artykułem 28 ustęp 3, artykułem 29 ustęp 1 i 3, artykułem 30 ustęp 1, artykułem 34

ustęp 1 i artykułem 37 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.

Artykuł 7

Komisja w celu wykonania swoich zadań :

- a) opracowuje zalecenia w sprawach określonych w ustępie 2 a, b i c artykułu 6 niniejszej Konwencji,
- b) podejmuje decyzje w sprawach określonych w ustępie 1 artykułu 2, ustępie 2d artykułu 6, ustępie 2 artykułu 9, ustępie 2 artykułu 12 oraz w artykule 13 niniejszej Konwencji,
- c) wydaje Agencji wytyczne w sprawach określonych w ustępie 2f artykułu 6 oraz artykułu 20 i artykułu 31 niniejszej Konwencji,
- d) podejmuje wszelkie przedsięwzięcia, niezbędne do wykonywania przez nią powierzonych jej zadań, zgodnie z ustępem 2g artykułu 6 niniejszej Konwencji,
- e) kieruje, w razie potrzeby, sprawy do postępowania arbitrażowego, o którym mowa w ustępie 1 artykułu 33 niniejszej Konwencji.

Artykuł 8

1. Zalecenia przyjmowane są przez członków Komisji większością głosów. Przedstawiciele zainteresowanych Umawiających się Stron proponują właściwym władzom swoich krajów podjęcie wszelkich niezbędnych kroków zmierzających do wprowadzenia w życie zaleceń, przyjętych przez Komisję.

2. Decyzje są podejmowane przez członków Komisji jednogłośnie. Mają one moc wiążącą dla każdej z Umawiających się Stron .

3. Wytyczne Komisji są podejmowane większością głosów Umawiających się Stron, przy spełnieniu następujących warunków :

- głosy przydzielane są poszczególnym Umawiającym się Stronom zgodnie z tabelą wskazaną w artykule 9, zaś liczba przydzielanych głosów uzależniona jest od produktu narodowego brutto tych Umawiających się Stron,

- głosy te reprezentują większość Umawiających się Stron.

4. Wnioski końcowe, wynikające z rozpatrywania spraw, o których mowa w ustępach d i e artykułu 7, są przyjmowane zgodnie z zasadami określonymi w ustępie 3 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przypadków, gdy zgodnie z postanowieniami Konwencji i załączonego do niej statutu, stosuje się inne zasady.

Artykuł 9

1. Tabela przydziału (ważenia) głosów, o której mowa w artykule 8, jest następująca:

TABELA PRYZDZIAŁU GŁOSÓW

PRODUKT NARODOWY BRUTTO

według współczynnika kosztu

i cen bieżących

w miliardach nowych franków francuskich

	-----Liczba-----
	-----głosów-----
Mniej niż 10.....	1
Od 10 włącznie.....do 20 wyłącznie.....	2
Od 20 włącznie.....do 30 wyłącznie.....	3
Od 30 włącznie.....do 46 2/3 wyłącznie.....	4
Od 46 2/3 włącznie....do 63 1/3 wyłącznie.....	5
Od 63 1/3 włącznie... do 80 wyłącznie.....	6
Od 80 włącznie.....do 110 wyłącznie.....	7
Od 110 włącznie.....do 140 wyłącznie.....	8
Od 140 włącznie.....do 200 wyłącznie.....	9
Od 200 włącznie.....do 260 wyłącznie.....	10
Od 260 włącznie.....do 320 wyłącznie.....	11

Od 320 włącznie.....do 380 wyłącznie.....12

a następnie, jeden dodatkowy głos za każdy dodatkowy przyrost sześciu miliardów nowych franków francuskich lub ich ułamkowej części w produkcie narodowym brutto, o którym mowa w niniejszym postanowieniu.

2. Produkt narodowy brutto użyty w obliczeniach jest określany na podstawie danych statystycznych opracowywanych przez Organizację Europejskiej Współpracy Gospodarczej (O.E.E.C.) lub w przypadku braku tych danych na podstawie danych opracowywanych przez inną jednostkę, dającą dostateczne gwarancje i wyznaczoną przez Komisję, poprzez obliczenie średniej arytmetycznej z trzech ostatnich lat, do których odnoszą się dane statystyczne. Wartość produktu narodowego brutto jest obliczana na podstawie współczynnika kosztu i cen bieżących.

3. Na wstępie liczba głosów zostanie ustalona w oparciu o tabelę przydziału głosów, o której mowa w ustępie 1 oraz zgodnie z zasadą zawartą w ustępie 2 niniejszego artykułu, określającą produkt narodowy brutto, przy czym wielkości ustalone w ten sposób będą wiążące od dnia wejścia w życie niniejszej Konwencji.

4. W przypadku przystąpienia nowego państwa, liczba głosów zostanie ustalona ponownie, według tej samej procedury.

5. Liczba głosów jest we wszystkich przypadkach ustalana na nowo, na takich samych zasadach, jeżeli od dnia ostatniego ustalenia tych liczb upłynęły trzy lata.

Artykuł 10

1. Komisja przyjmuje regulamin swojego działania jednogłośnie.

2. Regulamin ten określa, między innymi, zasady pracy Biura Przewodniczącego i języki robocze Komisji oraz powołuje grupy robocze Komisji.

Artykuł 11

Agencja zapewnia Komisji personel konieczny do jej pracy oraz biura wraz z ich wyposażeniem.

Artykuł 12

1. Dla realizacji celów Organizacji, Komisja utrzymuje niezbędne stosunki z właściwymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.

2. Z zachowaniem praw Agencji, przyznanych jej w artykule 31 niniejszej Konwencji, Komisja posiada w szczególności własne pełnomocnictwo do zawierania w imieniu Organizacji umów z organizacjami międzynarodowymi, państwami - członkami Organizacji lub innymi państwami, które są konieczne do wykonywania zadań powierzonych Organizacji niniejszą Konwencją oraz do funkcjonowania organów ustanowionych przez Konwencję albo utworzonych dla realizacji jej postanowień.

Artykuł 13

Organizacja może zawierać umowy z każdym państwem, które nie jest Stroną niniejszej Konwencji lecz pragnie korzystać z usług Agencji. W takich przypadkach Komisja podejmuje działania na podstawie wniosku przedłożonego przez Agencję.

Artykuł 14

Umawiające się Strony powierzają Agencji służby ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej określonej zgodnie z postanowieniami ustępu 2d artykułu 6 i artykułu 38 niniejszej Konwencji.

Artykuł 15

1. Jeżeli zachodzi taka potrzeba przy nabywaniu majątku nieruchomego, koniecznego dla zlokalizowania urządzeń Organizacji na terytorium Umawiającej się Strony, na podstawie zawartej w tej sprawie umowy z rządem, uwzględnia się interes publiczny zgodnie z przepisami prawa krajowego oraz z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów tego prawa, odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne. Procedurę wywłaszczenia na cele publiczne, przy braku umowy o nabycie nieruchomości, wszczynają właściwe organy Umawiających się Stron, zgodnie z przepisami prawa krajowego odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne.

2. Na tych terytoriach Umawiających się Stron, na których procedura, o której mowa w ustępie 1 nie występuje, Organizacja może wykorzystać tryb przymusowego nabycia, który jest stosowany przy dokonywaniu wywłaszczeń na rzecz lotnictwa cywilnego lub telekomunikacji.

3. Umawiające się Strony uznają prawo Organizacji do czerpania korzyści związanych ze świadczeniem usług i zainstalowaniem urządzeń na ich terytoriach, w wyniku zastosowania tych przepisów prawa krajowego, które w interesie publicznym, w tym samym celu, ograniczają prawa właścicieli majątku nieruchomego na rzecz służb państwowych, a zwłaszcza w celu ustanowienia służebności na cele publiczne.

4. Organizacja ponosi wydatki wynikające z zastosowania niniejszego artykułu, w tym za odszkodowania płatne zgodnie z prawem tego państwa, na terytorium którego położony jest majątek nieruchomy.

Artykuł 16

W celu zagwarantowania Organizacji realizacji tych wszystkich zadań, do których została powołana, Umawiające się Strony podejmują, w ramach posiadanych kompetencji, wszelkie niezbędne kroki, w szczególności zaś polegające na zapewnieniu przydziału częstotliwości radiowych.

Artykuł 17

1. W celu wykonania swoich zadań, Agencja stosuje w czasie kontroli ruchu lotniczego przepisy prawa obowiązujące na terytoriach Umawiających się Stron i w przestrzeni powietrznej, której obsługa została powierzona służbom tych Umawiających się Stron na podstawie umów międzynarodowych, których są one stronami.

2. W przypadku trudności z zastosowaniem postanowienia ustępu 1, Agencja przedstawia sprawę Komisji, która wydaje Umawiającym się Stronom, na podstawie postanowienia ustępu 2a artykułu 6 niniejszej Konwencji, zalecenia w zakresie podjęcia i zastosowania kroków niezbędnych do realizacji tego postanowienia.

Artykuł 18

W celu wykonania swojego zadania i w granicach uprawnień posiadanych przez służby ruchu lotniczego, Agencja wydaje dowódcom statków powietrznych wszystkie niezbędne instrukcje. Dowódcy statków powietrznych są zobowiązani zastosować się do tych instrukcji, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, określonych w przepisach prawnych, o których mowa w artykule 17.

Artykuł 19

Naruszenia przepisów ruchu lotniczego popełnione w przestrzeni powietrznej, w której służby ruchu lotniczego

zostały powierzone Agencji, są odnotowywane w raportach sporządzanych przez urzędników, specjalnie w tym celu upoważnionych przez Agencję. Nie narusza to uprawnień urzędników wszystkich Umawiających się Stron do dokonywania zgłoszeń tych samych naruszeń, zgodnie z przepisami prawa krajowego. Raporty, sporządzone przez urzędników upoważnionych przez Agencję, odnoszą przed sądami krajowymi taki sam skutek, jak te, które zostały sporządzone przez urzędników danego państwa.

Artykuł 20

Agencja, w wykonaniu wytycznych Komisji sformułowanych zgodnie z postanowieniem ustępu 2 e artykułu 6 niniejszej Konwencji, o ile zachodzi taka potrzeba, określa taryfy oraz warunki naliczania tych opłat, do których pobierania od usługobiorców Organizacja jest upoważniona. Taryfy te i warunki Agencja przedkłada Komisji do zatwierdzenia.

Artykuł 21

1. W państwie, w którym mieści się jej siedziba i na terytoriach Umawiających się Stron, Organizacja jest zwolniona ze wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z jej utworzeniem, rozwiązaniem albo likwidacją.

2. Organizacja jest zwolniona ze wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z nabyciem majątku nieruchomego, koniecznego dla wykonania jej zadań.

3. Organizacja jest zwolniona z wszelkich bezpośrednich podatków odnoszących się do jej majątku, kapitału i dochodu.

4. Organizacja jest zwolniona z wszelkich pośrednich obciążeń podatkowych będących wynikiem emitowania przez nią pożyczek i związanych z Organizacją.

5. Organizacja jest zwolniona z wszelkich form opodatkowania o charakterze dyskryminującym lub wyjątkowym.

6. Zwolnienia przewidziane w tym artykule nie dotyczą podatków i opłat stanowiących zapłatę za usługi o charakterze użyteczności publicznej.

Artykuł 22

1. Organizacja jest zwolniona z wszystkich opłat celnych i podatków albo równoważnych opłat, z wyjątkiem opłat związanych ze świadczonymi przez nią usługami. Ponadto nie dotyczą jej wszelkie zakazy lub ograniczenia importowe i eksportowe odnoszące się do materiałów, sprzętu, zapasów i innych towarów importowanych do użytku służbowego Organizacji lub przeznaczonych dla jej budynków, urządzeń, a także do jej funkcjonowania.

2. Towary importowane na terytorium Umawiającej się Strony w sposób, o którym mowa w ustępie 1, nie mogą być sprzedawane, pożyczane lub przekazywane bezpłatnie na tym terytorium, chyba że nastąpi to na warunkach ustalonych przez rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony.

3. W celu upewnienia się, że materiały, sprzęt, zapasy oraz inne towary, o których mowa w ustępie 1, importowane na rachunek Organizacji, zostały rzeczywiście dostarczone dla tej Organizacji i są rzeczywiście używane w jej służbowych budynkach oraz urządzeniach albo dla potrzeb jej funkcjonowania, mogą być podejmowane wszelkie stosowne środki kontroli.

4. Niezależnie od zwolnień, o których mowa w ustępie 1, Organizacja jest zwolniona z wszelkich opłat celnych oraz wszelkich zakazów importu i eksportu lub ograniczeń odnoszących się do publikacji, o których mowa w artykule 38 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.

Artykuł 23

1. Organizacja może posiadać wszelką walutę i prowadzić konta w różnych walutach w takim zakresie w jakim jest to konieczne dla przeprowadzania transakcji służących realizacji jej celów.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się, na warunkach określonych w prawie krajowym i umowach międzynarodowych, przekazać Organizacji pełnomocnictwa, niezbędne do dokonywania przelewów środków finansowych związanych z powstaniem i funkcjonowaniem Organizacji, łącznie z pełnomocnictwami związanymi z emitowaniem i obsługą pożyczek, jeżeli rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony wyraził zgodę na emisję tych pożyczek.

Artykuł 24

1. Agencja może zatrudnić w służbie wykwalifikowane osoby będące obywatelami Umawiających się Stron.

2. Umawiające się Strony stosują wobec osób, o których mowa w ustępie 1, przepisy o imigracji albo inne formalności związane z rejestracją cudzoziemców, w taki sposób by przepisy te albo formalności nie stanowiły przeszkody przy wjeździe tych osób do kraju, pełnieniu funkcji w Agencji albo repatriacji.

3. Od postanowienia ustępu 1 i 2 tego artykułu nie ma wyjątków, chyba że chodzi o względy polityki państwowej, bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego.

4. Osoby zatrudnione przez Organizację:

a) w przypadku przywozu rzeczy osobistych, majątku ruchomego i innych przedmiotów użytku domowego, które nie są nowe i są przywiezione z zagranicy w celu pierwszego osiedlenia się na

danym terytorium otrzymują zwolnienie z opłat celnych i innych opłat, z wyjątkiem tych opłat, które są związane ze świadczeniem usług. Prawo to przysługuje tym osobom, także w przypadku wywozu tego samego mienia, w razie zakończenia zatrudnienia.

b) przy podejmowaniu swoich obowiązków na terytorium którejkolwiek z Umawiających się Stron mogą, czasowo korzystając ze zwolnienia od cła, wwieźć na to terytorium własny samochód osobowy, a następnie, nie później jednak niż po upływie okresu zatrudnienia, mogą wywieźć ten samochód korzystając również w tym przypadku ze zwolnienia od cła. W obydwu przypadkach, osoby te muszą jednak spełnić warunki uznane, przez rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony, w każdym indywidualnym przypadku, za konieczne do spełnienia.

5. Umawiające się Strony nie są zobowiązane do przyznania swoim własnym obywatelom ułatwień, o których mowa w ustępach 1, 2, 3 i

6. Zainteresowane rządy zobowiązane są do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zapewnienia nieograniczonego transferu za granicę wynagrodzeń netto.

Artykuł 25

1. Do kontraktowej odpowiedzialności Organizacji stosuje się prawo właściwe dla umowy, o którą chodzi.

2. W przypadku odpowiedzialności nie kontraktowej, Organizacja naprawia szkody powstałe w wyniku zaniedbań jej organów lub jej pracowników, w związku z ich zatrudnieniem, jeśli szkody te mogą być im przypisane. Postanowienie to nie wyklucza prawa poszkodowanych do dochodzenia innego odszkodowania na podstawie przepisów prawa krajowego Umawiającej się Strony.

Artykuł 26

1. Urządzenia i archiwa Organizacji są nienaruszalne. Majątek i inne aktywa Organizacji nie podlegają jakiegokolwiek zajęciu, wywłaszczeniu lub konfiskacie przeprowadzanej w trybie administracyjnym.

2. Majątek i inne aktywa Organizacji nie podlegają egzekucji, z wyjątkiem egzekucji sądowej, jednakże urządzenia Organizacji, nie podlegają zajęciu ani egzekucji.

3. Postanowienia tego artykułu nie ograniczają prawa dostępu do urzędzeń i archiwów Organizacji właściwych władz państwa, na terytorium którego Organizacja ma swoją siedzibę, oraz władz innych państw, na terytoriach których urządzenia i archiwa te mogą się znajdować, w celu umożliwienia przeprowadzenia dochodzenia sądowego i zapewnienia wykonania orzeczeń sądowych na terytoriach tych państw.

Artykuł 27

1. Organizacja współpracuje przez cały czas z właściwymi władzami Umawiających się Stron, w celu ułatwienia pracy ich wymiarom sprawiedliwości, zapewnienia przestrzegania przepisów policyjnych i zapobiegania nadużyciom, które mogłyby być powstać w związku z przywilejami, immunitetami, zwolnieniami i udogodnieniami wyszczególnionymi w niniejszej Konwencji.

2. Organizacja ułatwia, w jak największym stopniu, wykonywanie robót publicznych na terenie lub w sąsiedztwie jakiegokolwiek jej majątku nieruchomego, użytkowanego przez nią na terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 28

1. W celu wykonania swoich zadań Agencja uprawniona jest do wznoszenia budynków i instalowania niezbędnych urządzeń oraz

do bezpośredniego pełnienia, powierzonych jej, służb ruchu lotniczego.

2. W celu zmniejszenia wydatków związanych zarówno z inwestycjami, o których mowa w ustępie 1, jak i z administrowaniem, oraz w celu uniknięcia podejmowania zbędnego działania, Agencja może korzystać, tam gdzie jest to możliwe, ze służb technicznych Umawiającej się Strony oraz wykorzystywać już istniejące jej urządzenia.

Artykuł 29

Umowy międzynarodowe i przepisy krajowe związane z dopuszczeniem do przelotu i bezpieczeństwem przelotu nad terytorium Umawiającej się Strony są wiążące dla Agencji, która zobowiązana jest podejmować wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić stosowanie tych umów i przepisów.

Artykuł 30

W celu umożliwienia Umawiającym się Stronom dokonania sprawdzenia, czy Agencja stosuje przepisy krajowe i umowy międzynarodowe, o których mowa w artykule 29, jest ona zobowiązana do przekazywania Umawiającym się Stronom, na ich wniosek, wszelkich niezbędnych informacji dotyczących statku powietrznego, co do którego posiada ona wiedzę wynikającą z wykonywanych przez nią funkcji.

Artykuł 31

W zakresie wytycznych wydawanych przez Komisję, Agencja może nawiązywać z właściwymi służbami technicznymi publicznymi lub prywatnymi Umawiających się Stron lub państw nie będących stronami Konwencji oraz organizacji międzynarodowych te stosunki, które są najistotniejsze dla koordynacji ruchu lotniczego i dla działania jej służb. W tym celu, pod warunkiem poinformowania o tym Komisji, Agencja może zawierać

w imieniu Organizacji umowy o charakterze administracyjnym, technicznym lub gospodarczym, o ile są konieczne dla jej funkcjonowania.

Artykuł 32

Umawiające się Strony uznają za nieodzowne, by Agencja osiągała równowagę finansową i czyniła wszystko w celu uzyskania tej równowagi, mając na względzie przede wszystkim fakt posiadania przez nią, w granicach limitów i na warunkach określonych w statucie załączonym do Konwencji, własnych dochodów i odpowiednich środków finansowych.

Artykuł 33

1. Jakikolwiek spór, który może powstać pomiędzy Umawiającymi się Stronami lub Umawiającymi się Stronami a Organizacją, reprezentowaną przez Komisję, związany z interpretowaniem lub zastosowaniem niniejszej Konwencji lub jej załączników, i który nie może być rozstrzygnięty w bezpośrednich negocjacjach lub przy użyciu innej metody, będzie poddany, na prośbę którejkolwiek ze stron, postępowaniu arbitrażowemu.

2. Każda ze stron, w każdym przypadku, powołuje w tym celu swojego arbitra, arbitrzy ci zaś uzgadniają następnie między sobą powołanie trzeciego arbitra. Jeśli jedna ze stron nie wyznaczy swego arbitra w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku drugiej strony lub jeśli wyznaczeni arbitrzy nie porozumieją się w sprawie trzeciego arbitra, każda ze stron może wystąpić do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z prośbą o dokonanie takiego powołania.

3. Sąd arbitrażowy sam określa swoje postępowanie.

4. Każda strona ponosi koszty powołania własnego arbitra i jego udziału w postępowaniu arbitrażowym. Koszty powołania

trzeciego arbitra i inne koszty są ponoszone w równych częściach przez strony sporu. Sąd arbitrażowy może jednak określać inny podział kosztów, jeśli uzna to za stosowne.

5. Decyzje sądu arbitrażowego są obowiązujące dla stron sporu.

Artykuł 34

1. Statut Agencji, wraz z jakimikolwiek jego zmianami, dokonywanymi zgodnie z warunkami określonymi w Konwencji i w załączonym do niej statucie, posiada moc wiążącą i obowiązuje na terytorium Umawiających się Stron.

2. Wprowadzenie jakichkolwiek zmian postanowień statutu wymaga uzyskania jednogłosego zatwierdzenia przez członków Komisji.

3. Postanowienia artykułów 1, 22, 23, 24, 25, 26 i 30 statutu, nie podlegają jednakże zmianom.

Artykuł 35

Rządy zainteresowanych Umawiających się Stron, w przypadku wystąpienia wszelkiego niebezpieczeństwa lub wojny, mając na względzie trudności w zastosowaniu w całości lub w części postanowień niniejszej Konwencji, konsultują wspólnie sprawę przedsięwzięć, jakie należy podjąć w takiej sytuacji.

Artykuł 36

Umawiające się Strony zobowiązują się zapewnić stosowanie przez Agencję odpowiednich postanowień statutowych, ustanowionych w celu zapewnienia ciągłości działania służb publicznych.

Artykuł 37

1. Niniejszą Konwencję stosuje się:

a) (i) w odniesieniu do terytoriów Umawiających się Stron wymienionych w załączniku II, tak jak zostały one określone w tym załączniku,

(ii) w odniesieniu do terytoriów pozostałych Umawiających się Stron, tak jak zostały one określone przez te Strony, za zgodą Komisji podjętą jednogłośnie, w chwili przystępowania tych Umawiających się Stron do niniejszej Konwencji,

b) w odniesieniu do dowolnego terytorium, za którego stosunki międzynarodowe Umawiająca się Strona jest odpowiedzialna i na które postanowienia Konwencji zostały rozciągnięte, zgodnie z ustępem 2 niniejszego artykułu.

2. a) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, w czasie podpisania lub ratyfikacji niniejszej Konwencji lub później, może oświadczyć w drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do Rządu Królestwa Belgii, że postanowienia Konwencji będą rozciągnięte na całość lub część Wysp Normandzkich i Wyspy Man; Konwencja będzie wówczas rozciągnięta, na terytorium wskazane w nocie dyplomatycznej, od daty otrzymania tej noty lub od dowolnego dnia, który może być w niej wyszczególniony,

b) Każda Umawiająca się Strona może w dowolnym momencie po wejściu w życie niniejszej Konwencji rozciągnąć stosowanie jej postanowień na dowolne terytorium, za którego stosunki międzynarodowe jest odpowiedzialna, po uprzednim uzyskaniu jednogłębnej zgody Komisji i po zawarciu wstępnego porozumienia finansowego z Organizacją. Fakt rozciągnięcia postanowień Konwencji każda Umawiająca się Strona notyfikuje wówczas Rządowi Królestwa Belgii. Postanowienia Konwencji będą rozciągnięte na terytoria wskazane w nocie od daty jej otrzymania lub od jakiegokolwiek innej daty, uzgodnionej z Komisją.

3. Rząd Królestwa Belgii poinformuje wszystkie Umawiające się Strony niniejszej Konwencji o rozciągnięciu postanowień Konwencji zgodnie z ustępem 2 niniejszego Artykułu i będzie wskazywał, w każdym przypadku dzień, od którego nastąpiło rozszerzenie Konwencji.

Artykuł 38

Agencja zapewnia służby ruchu lotniczego:

a) w górnej przestrzeni powietrznej nad terytoriami, o których mowa w poprzednim artykule, a także w górnej przestrzeni powietrznej sąsiadującej z powyższą przestrzenią powietrzną i w której służby ruchu lotniczego zostały powierzone Umawiającym się Stronom na mocy umowy międzynarodowej, z zachowaniem uprawnień Komisji określonych w artykule 6 niniejszej Konwencji,

b) w dolnej przestrzeni powietrznej, jak to określa artykuł 2 niniejszej Konwencji,

c) w przestrzeni powietrznej stanowiącej przedmiot umów z państwami trzecimi, w wyniku zastosowania postanowień artykułu 13 niniejszej Konwencji.

Artykuł 39

1. Niniejsza Konwencja pozostaje w mocy przez okres dwudziestu lat od dnia jej wejścia w życie.

2. Okres, o którym mowa w ustępie 1 jest automatycznie przedłużany na okres następnych pięciu lat, o ile żadna z Umawiających się Stron nie wyrazi zamiaru wypowiedzenia Konwencji w drodze pisemnej notyfikacji złożonej Rządowi Królestwa Belgii, co najmniej na dwa lata przed upływem bieżącego okresu .

3. Jeśli w wyniku zastosowania postanowienia ustępu 2 Organizacja miałaby ulec rozwiązaniu, to uznaje się ją za istniejącą, aż do chwili dokonania jej likwidacji.

Artykuł 40

1. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji.
2. Depozytariuszem dokumentów ratyfikacyjnych jest Rząd Królestwa Belgii.
3. Konwencja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym swój dokument ratyfikacyjny złożyło na przechowanie ostatecznie Państwo sygnatariusz, dopełniając w ten sposób wymaganej formalności.
4. Jednakże, gdy tylko Konwencja będzie ratyfikowana przez cztery Państwa sygnatariuszy, których terytoria stanowią z punktu widzenia organizacji służb ruchu lotniczego spójną całość, i gdy jedno z tych Państw będzie Państwem, w którym znajduje się siedziba Organizacji, Rząd Królestwa Belgii porozumie się z innymi Rządami, ażeby mogły one zdecydować, zważywszy na wymagania bezpieczeństwa i jeśli uznają to za stosowne, o wejściu w życie Konwencji pomiędzy nimi w trybie natychmiastowym. W przypadku któregośkolwiek Państwa sygnatariusza, którego dokument ratyfikacyjny nie został złożony na przechowanie do czasu wejścia w życie Konwencji, Konwencja będzie obowiązywała dopiero od daty podpisania umowy finansowej między tym Państwem sygnatariuszem a Organizacją.
5. Rząd Królestwa Belgii powiadomi Rządy innych Państw sygnatariuszy o złożeniu na przechowanie każdego dokumentu ratyfikacyjnego oraz o dacie nabrania przez niego mocy obowiązującej.

Artykuł 41

1. Przystąpienie do niniejszej Konwencji Państwa nie będącego jej sygnatariuszem jest uzależnione od zgody

Komisji podejmowanej jednogłośnie. Przystąpienie takie jest przedmiotem wstępnej umowy finansowej między Państwem nie będącym sygnatariuszem a Organizacją, zgodnie z artykułem 24 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.

2. Przewodniczący Komisji notyfikuje Państwu nie będącemu sygnatariuszem o decyzji zatwierdzającej jego przystąpienie.

3. Dokument przystąpienia zostaje złożony na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii, który notyfikuje o tym fakcie Rządom pozostałych Państw sygnatariuszy i Państw przystępujących.

4. Przystąpienie nabiera mocy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu złożenia na przechowanie dokumentu przystąpienia.

Artykuł 42

Rząd Królestwa Belgii spowoduje zarejestrowanie niniejszej Konwencji w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego. Na dowód czego, niżej podpisani Pełnomocnicy, po przedstawieniu ich pełnomocnictw uznanych za właściwe i prawidłowo sporządzone, podpisali niniejszą Konwencję i przystawili swoje pieczęcie.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 roku w języku niemieckim, angielskim, francuskim i holenderskim, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który następnie przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim Państwom sygnatariuszom. W przypadku jakichkolwiek nieścisłości rozstrzygający będzie tekst w języku francuskim.

W imieniu :

RFN-----K.OPPLER

-----H.C. SEEBOHM

Królestwa Belgii-----P.WIGNY

-----P.W.SEGERS

Republiki Francuskiej-----R.BOUSALLET
-----R.BURON
Zjednoczonego Królestwa ----J.NICHOLS
Wielkiej Brytanii-----P.THORNEYCROFT
i Irlandii Północnej
Wielkiego Księstwa-----N.HOMMEL
Luksemburga P.GREGOIRE
Królestwa Holandii-----E.TEIXEIRA DE MATTOS
E.G. STIJKEL

Załącznik nr 1

STATUT AGENCJI

STATUT AGENCJI

Tekst Konwencji z 13 grudnia 1960 roku z poprawkami wniesionymi 16 listopada 1966 r. i 12 kwietnia 1973 r., a także 17 listopada 1977 r., 5 lipca 1978 r. i 1 lutego 1982 r. włączonymi jako odnośniki.

Artykuł 1

Agencja służb ruchu lotniczego utworzona na podstawie artykułu 1 Międzynarodowej konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej z dnia 13 grudnia 1960 r., zwanej dalej "Konwencją", działa zgodnie z niniejszym statutem.

Artykuł 2

1. Celem Agencji jest zapewnienie służb ruchu lotniczego w granicach całej przestrzeni powietrznej, określonej zgodnie z ustępem 2 d artykułu 6 Konwencji i z artykułem 38 Konwencji, czyli:

- a) zapobieganie zderzeniom statków powietrznych,
- b) zapewnienie uporządkowanego i sprawnego przepływu ruchu lotniczego,
- c) udzielanie wskazówek i informacji potrzebnych do bezpiecznego i efektywnego wykonywania lotów,
- d) powiadamianie właściwych organizacji o statku powietrznym potrzebującym pomocy służb poszukiwawczo-ratowniczych oraz udzielanie tym organizacjom koniecznej pomocy.

2. W celu wykonania zadań, o których mowa w ustępie 1 Agencja instaluje niezbędne urządzenia i zapewnia ich zadawalające działanie.

3. W celu jak najbardziej skutecznego i wydajnego spełnienia wymogów ruchu lotniczego oraz specjalnych wymagań lotnictwa wojskowego Agencja ściśle współpracuje z władzami wojskowymi.

4. Agencja może, między innymi, zakładać centra naukowo-badawcze, doświadczalne i szkoleniowe związane z ruchem lotniczym oraz kształcące wysokokwalifikowane i wyspecjalizowane kadry służb ruchu lotniczego.

Artykuł 3

Z uwzględnieniem uprawnień nadanych Stałej Komisji do spraw bezpieczeństwa żeglugi powietrznej, ustanowionej przez Konwencję i zwanej dalej „Komisją”, Agencja administrowana jest przez Komitet zarządzający zwany dalej „Komitetem” i przez Dyrektora. Uprawnienia Dyrektora określone są w artykule 13 niniejszego statutu.

Artykuł 4

Komitet składa się z przedstawicieli każdej z Umawiających się Stron, po dwóch przedstawicieli każdej ze Stron. Tylko jeden z tych przedstawicieli ma prawo głosowania i może nim być urzędnik zajmujący w swoim kraju wysokie stanowisko w hierarchii administracyjnej oraz pełniący obowiązki w zakresie spraw związanych z żeglugą powietrzną. Każdy przedstawiciel ma zastępcę, który może skutecznie go reprezentować w razie jego nieobecności.

Artykuł 5

Komitet wybiera spośród swoich członków Prezesa i Wiceprezesa na dwuletnią kadencję. Możliwa jest ich reelekcja. Komitet wyznacza Sekretarza, który nie musi być jednym z jego członków. W razie nieobecności Prezesa, posiedzeniu Komitetu przewodniczy Wiceprezes, zaś w przypadku jego nieobecności, najstarszy z obecnych członków Komitetu.

Artykuł 6

1. Dla ważności posiedzeń Komitetu wymagane jest uzyskanie quorum, które stanowi obecność wszystkich przedstawicieli Umawiających się Stron, uprawnionych do głosowania, z wyjątkiem jednego.

2. Jeśli nie ma wystarczającej liczby osób aby utworzyć quorum, obrady odracza się do następnego posiedzenia, które odbywa się w terminie późniejszym, ale nie wcześniej niż w ciągu 10 dni po poprzednim posiedzeniu. Na drugim posiedzeniu Komitetu dla uzyskania quorum wystarczająca jest obecność co najmniej połowy przedstawicieli uprawnionych do głosowania.

Artykuł 7

1. Decyzje Komitetu podejmuje się większością głosów przyznanych Umawiającym się Stronom. Głosy te przydzielane są w taki sam sposób jak te, do posiadania których w czasie prac Komisji Umawiające się Strony są uprawnione na podstawie artykułu 9 Konwencji.

2. Decyzja Komitetu nie będzie mogła jednakże być podjęta, jeżeli większość o której mowa w ustępie 1 nie będzie reprezentowała co najmniej połowy Umawiających się Stron.

3. Jeżeli w wyniku głosowania propozycja podjęcia decyzji uzyska równą liczbę głosów za jak i przeciw propozycji, Przewodniczący może zarządzić ponowne głosowanie w czasie tego samego posiedzenia, po zarządzeniu krótkiej przerwy lub bez przerwy, albo włączyć tę propozycję do porządku obrad nowego posiedzenia, którego datę sam ustala. Jeżeli podczas tego posiedzenia ponownie oddana zostanie równa liczba głosów za i przeciw, wówczas głos Przewodniczącego jest rozstrzygający w sprawie.

Artykuł 8

1. Komitet ustala swój regulamin pracy.

2. Regulamin ten powinien zawierać, między innymi, postanowienia odnoszące się do ważności posiedzeń Komitetu, zalecenia dotyczące listownego lub w pilnych przypadkach telegraficznego wysyłania zawiadomień zwołujących posiedzenia Komitetu wraz z informacją o porządku obrad tych posiedzeń.

3. Regulamin, o którym mowa w ustępie 1 i 2 podlega zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 9

1. Komitet podejmuje decyzje w sprawie struktury organizacyjnej Agencji biorąc pod uwagę propozycje przedstawiane mu w tej sprawie przez Dyrektora.

2. Decyzje, o których mowa w ustępie 1, podlegają jednak przedłożeniu do zatwierdzenia przez Komisję, przy czym uzyskania jednogłosego zatwierdzenia przez członków Komisji wymagają:

a) plany dotyczące ilości i lokalizacji centrów kontroli lub informacji powietrznej wraz z ich strefami działania,

b) przedsięwzięcia związane z utworzeniem centrów naukowo-badawczych i specjalistycznych ośrodków szkolenia oraz innych instytucji ustanowionych na podstawie ustępu 4 artykułu 2 niniejszego statutu.

Artykuł 10

Komitet corocznie składa Komisji raport o działalności i sytuacji finansowej Organizacji.

Artykuł 11

Na wniosek Komisji Komitet przygotowuje wieloletnie plany inwestycyjne i techniczno-ekonomiczne. Plany te podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 12

Komitet opracowuje przepisy dotyczące zawierania umów, łącznie z warunkami rządowych zaproszeń do składania ofert przetargowych, i przepisy te podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

Artykuł 13

1. Dyrektor jest mianowany przez Komitet na pięcioletnią kadencję w drodze głosowania przeprowadzonego zgodnie z zasadami określonymi w postanowieniach ustępu 1 i 2 artykułu 7 niniejszego Statutu, zakładając, że większość wyliczona zgodnie z ustępem 1 wymienionego artykułu nie jest mniejsza niż siedemdziesiąt procent sumy ważonych i oddanych głosów. Kadencja dyrektora może być powtórzona na takich samych zasadach.

2. Dyrektor reprezentuje Organizację w postępowaniach sądowych i we wszystkich sprawach cywilnych.

3. Poza uprawnieniami, o których mowa w ustępie 2, dyrektor może w imieniu Organizacji i zgodnie z ogólnymi wytycznymi Komitetu, bez wymogu odwoływania się w jednostkowych przypadkach do Komitetu:

a) powoływać tych urzędników których roczna pensja brutto jest niższa od sumy określonej przez Komitet i zatwierdzonej przez Komisję oraz może rozwiązywać ich zatrudnienie, na warunkach określonych w regulaminie pracy,

b) pożyczać pieniądze na okres nie przekraczający jednego roku, o ile łączna suma takich pożyczek, uwzględniając spłaty już dokonywane, nie przekracza dwustu tysięcy nowych franków ¹⁾,

c) zawierać umowy na sumy do trzystu pięćdziesięciu tysięcy nowych franków ¹⁾. Tym niemniej, w przypadku zbywania za ekwiwalentem pieniężnym majątku ruchomego należącego do

Agencji sumę tę ogranicza się do pięćdziesięciu tysięcy nowych franków 1),

d) nabywać lub zbywać majątek nieruchomy, jeśli cena tego nabycia lub zbycia nie przekracza dwustu tysięcy nowych franków 1).

Dyrektor informuje Komitet o wszystkich działaniach i środkach podejmowanych dla wykonania tych uprawnień. Komitet określa zasady powoływania zastępcy dyrektora, jeśli dyrektor nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków.

Artykuł 14

1. Komitet określa regulamin pracy Agencji. Zawiera on, między innymi, postanowienia dotyczące narodowości personelu, siatki płac, zwolnień z pracy, tajemnicy zawodowej, ciągłości pracy oraz prawa do zgłaszania naruszenia tych postanowień, a także określa stanowiska, które nie mogą być zajmowane w połączeniu z innymi stanowiskami bez specjalnej zgody Dyrektora.

2. Regulamin, o którym mowa w ustępie 1 podlega przedłożeniu Komisji w celu jednogłośniego zatwierdzenia go przez członków Komisji.

Artykuł 15

1. Agencja jest upoważniona do bezpośredniego zatrudniania personelu tylko wtedy, jeśli Umawiające się Strony nie są w stanie zapewnić jej wykwalifikowanych kadr.

2. Członek personelu zatrudniony w Agencji w wyniku skierowania przez rząd Umawiającej się Strony podlega w okresie zatrudnienia w Agencji jej regulaminowi pracowniczemu, bez uszczerbku dla świadczeń pracowniczych przysługujących, zgodnie z przepisami krajowymi, członkom tej grupy administracyjnej, do której on należy, jeżeli pozostają oni do dyspozycji organów władzy państwowej.

3. Pracownicy skierowani przez rządy Umawiających się Stron mogą zawsze być odwołani do swojej pracy w kraju i odwołanie to nie będzie traktowane jako środek dyscyplinarny.

Artykuł 16

1. Preliminarz wszystkich wpływów i wydatków Agencji przygotowuje się na każdy rok obrachunkowy i jest on sporządzany albo dla budżetu operacyjnego albo dla budżetu inwestycyjnego.

2. Każdy budżet powinien być zrównoważony co do wpływów i wydatków. Wpływy i wydatki Agencji, które dotyczą centrów naukowo-badawczych i szkoleniowych oraz innych instytucji utworzonych na podstawie artykułu 2 niniejszego Statutu, określa się szczegółowo w odrębnym sprawozdaniu finansowym.

3. Inne warunki, aniżeli wyszczególnione w niniejszym artykule, zgodnie z którymi są obliczane, realizowane i kontrolowane wpływy i wydatki, określa się w przepisach finansowych przyjętych na podstawie artykułu 30 niniejszego Statutu.

Artykuł 17

1. Rok obrachunkowy rozpoczyna się dnia 1 stycznia danego roku, a kończy dnia 31 grudnia tego roku.

2. Preliminarz na każdy rok obrachunkowy jest przedkładany Komisji do zatwierdzenia najpóźniej do dnia 31 października każdego roku.

Artykuł 18

1. Wydatki wykazane w budżecie operacyjnym obejmują, między innymi:

a) wydatki związane z personelem, utrzymaniem i funkcjonowaniem urzędzeń Organizacji,

b) wynagrodzenia za usługi świadczone na rzecz Organizacji, łącznie z wydatkami związanymi z opłatami za użytkowanie sprzętu lub urządzeń albo, o ile ma to miejsce, z zakupem ratalnym lub spłatą w ratach za ten sprzęt lub urządzenia,

c) wydatki związane z obsługą jakichkolwiek pożyczek, do zaciągania których Organizacja jest uprawniona,

d) wydatki związane z funkcjonowaniem Komisji.

2. Jeżeli zachodzi taka potrzeba, w celu ustalenia wartości wydatków budżetowych i wartości świadczonych usług, w rozumieniu ustępu 4 artykułu 30 niniejszego statutu, określa się w drodze przepisów finansowych, o których mowa w tym artykule, warunki amortyzacji środków trwałych, łącznie z ich księgową amortyzacją.

Artykuł 19

Wydatki wykazane w budżecie inwestycyjnym obejmują wydatki związane z realizacją programu wyposażenia.

Artykuł 20

1. Wydatki wykazane w budżecie operacyjnym są zatwierdzane na jeden rok obrachunkowy. Odpowiednie kredyty, stosownie do charakteru albo przeznaczenia wydatku, są zgodnie z przepisami finansowymi, klasyfikowane do stosownych rozdziałów (kont), a następnie, tak daleko na ile jest to konieczne, do stosownych podrozdziałów (subkont).

2. Jakiegokolwiek kredyty wykazywane w tym budżecie, z wyjątkiem tych, które odnoszą się do wydatków związanych z personelem, które nie zostały wykorzystane do końca roku obrachunkowego, mogą być przeniesione na następny rok obrachunkowy na okres nie dłuższy aniżeli określony w warunkach i limitach ustalonych przez przepisy finansowe. Przepisy finansowe określają, w szczególności, procentową

część oraz rodzaj wydatku, który może być w przeniesiony w taki sposób.

Artykuł 21

1. Rezerwa na wydatki inwestycyjne obejmuje:

a) kredyty na zobowiązania finansowe, pokrywające raty stanowiące poszczególne jednostki i tworzące spójną całość,

b) kredyty na płatność, stanowiącą górną granicę wydatków, z tytułu których corocznie mają być dokonywane płatności dla pokrycia zobowiązań zaciągniętych na podstawie litery a niniejszego ustępu.

2. Terminarz zobowiązań i płatności dołącza się do projektu odpowiedniego budżetu proponowanego przez Komitet.

3. Kredyty otwarte w ramach wydatków na działalność inwestycyjną, odpowiednio do charakteru albo przeznaczenia wydatku, są klasyfikowane zgodnie z przepisami finansowymi do rozdziałów (kont), a następnie, tak daleko jak jest to konieczne, do podrozdziałów (subkont).

4. Jakiegokolwiek kredyty na płatność, dostępne pod koniec roku obrachunkowego, są przenoszone na następny rok obrachunkowy na warunkach ustalonych w przepisach finansowych.

Artykuł 22

Wpływy budżetu operacyjnego obejmują:

a) składki Umawiających się Stron ustalone zgodnie z artykułem 23 niniejszego statutu,

b) wpłaty pochodzące od tych Umawiających się Stron, które na podstawie artykułu 2 Konwencji powierzyły Organizacji służby ruchu lotniczego w całości lub części ich dolnej przestrzeni powietrznej,

c) wpłaty pochodzące od państw nie będących stronami Konwencji, za korzystanie przez nie ze służb Umawiających się Stron zgodnie z artykułem 13 Konwencji,

- d) wynagrodzenia pochodzące od państw za usługi świadczone przez Organizację w dolnej przestrzeni powietrznej na rzecz ich służb ruchu lotniczego,
- e) wszelkie wpływy z tytułu wynagrodzenia za usługi świadczone przez centra naukowo-badawcze, szkoleniowe i inne instytucje utworzone na podstawie artykułu 2 niniejszego statutu,
- f) wpływy różne,
- g) wszelkie opłaty uiszczane przez użytkowników, ustalone na podstawie artykułu 20 Konwencji.

Artykuł 23

1. W celu ustalenia wysokości rocznej składki Umawiających się Stron na cele budżetu operacyjnego, uznaje się, że całkowity koszt funkcjonowania służb Organizacji w zakresie kontroli górnej przestrzeni powietrznej, równy jest różnicy pomiędzy wydatkami budżetu w jednym roku obrachunkowym, a jego wpływami w tym samym roku, o których mowa w ustępach b,c,d,e i f artykułu 22 niniejszego statutu. Koszt ten jest następnie rozdzielany na dwie części, proporcjonalnie do rozmiaru usług świadczonych następującym kategoriom użytkowników:

- a) użytkownikom cywilnych statków powietrznych państw nie będących Umawiającymi się Stronami, a także statków powietrznych, wojskowych, policyjnych i celnych.
- b) użytkownikom cywilnych statków powietrznych Umawiających się Stron.

2. Komisja ustala podział, o którym mowa w ustępie 1, na każdy obrachunkowy w zależności od rozmiaru usług świadczonych w górnej przestrzeni powietrznej poszczególnym kategoriom użytkowników (przez odwołanie się do ostatniego i przedostatniego roku). W odniesieniu do kosztu zawartego w pierwszej części, roczną składkę wszystkich Umawiających się Stron, o której mowa w ustępie 1, ustala się poprzez odliczenie z tej części ogólnej sumy wszystkich opłat

uiszczanych na rzecz Organizacji przez użytkowników odpowiedniej kategorii.

3. Udział każdej z Umawiających się Stron jest ustalany proporcjonalnie do wartości ich produktu narodowego brutto, jak zostało to określone w artykule 9 Konwencji.

4. Sposób podziału kosztu zawartego w drugiej części pomiędzy Umawiające się Strony opiera się na wartości usług świadczonych przez Organizację cywilnym statkom powietrznym zarejestrowanym na obszarze każdej z Umawiających się Stron. Sposób ten jest zatwierdzany przez Komisję i ponownie rozpatrywany co pięć lat.

5. Roczna składkę każdej z Umawiających się Stron określa się poprzez odjęcie z jej udziału, obliczonego zgodnie ze sposobem, o którym mowa w ustępie 4, sumy wszystkich opłat uiszczanych przez użytkowników cywilnych statków powietrznych zarejestrowanych na jej terytorium.

Artykuł 24

Wpływy budżetu inwestycyjnego obejmują:

- a) pożyczki zaciągnięte przez Organizację,
- b) wszystkie inne zasoby pieniężne, a w szczególności te, które są rezultatem zastosowania artykułu 40 i 41 Konwencji w przypadku przystąpienia do niej nowego państwa lub ratyfikacji Konwencji przez państwo sygnatariusza po jej wejściu w życie ,
- c) wkłady finansowe Umawiających się Stron przeznaczone na cele tego budżetu.

Artykuł 25

1. Organizacja może zaciągać pożyczki i spłacać kredyty zgodnie z procedurami określonymi przez przepisy finansowe.

2. Każdy roczny budżet określa maksymalną kwotę, na jaką Organizacja może w ciągu roku zaciągać pożyczki, w ramach tego budżetu.

3. Organizacja może zaciągać pożyczki na międzynarodowych rynkach finansowych w celu uzyskania środków pieniężnych niezbędnych do wykonania przez nią jej zadań.

4. Organizacja może zaciągać pożyczki na finansowych rynkach Umawiających się Stron, zgodnie ze statutowymi postanowieniami odnoszącymi się do pożyczek wewnętrznych lub przy braku takich postanowień, na podstawie porozumienia między Umawiającą się Stroną i Organizacją o wyrażeniu zgody na udzielenie Organizacji zaplanowanej przez nią pożyczki .

5. W sprawach, o których mowa w niniejszym artykule Organizacja działa w porozumieniu z właściwymi władzami Umawiających się Stron lub z ich bankami emisyjnymi.

Artykuł 26

1. Składki Umawiających się Stron przeznaczone na cele budżetu inwestycyjnego ustala się zgodnie z artykułem 32 Konwencji w taki sposób, aby nastąpiło pokrycie różnicy między wydatkami a wpływami budżetowymi, o których mowa w ustępach a i b artykułu 24 niniejszego Statutu.

2. Udział Umawiających się Stron w składkach, o których mowa w ustępie 1, jest proporcjonalny jest do wartości ich produktu narodowego brutto, wyliczonego zgodnie z artykułem 9 Konwencji.

Artykuł 27

Jeżeli okoliczności tego wymagają, budżet operacyjny i budżet inwestycyjny mogą być poprawiane w ciągu roku obrachunkowego, na tych samych warunkach, które zostały określone dla ich przygotowania i zatwierdzenia.

Artykuł 28*

1. Wydatki budżetu operacyjnego i budżetu inwestycyjnego są rozliczane w budżecie roku, w którym dokumenty stanowiące dowody płatności zostały przekazane księgowemu Agencji.
2. Wpływy rozliczane są w budżecie roku, podczas którego zostały zainkasowane przez Agencję.
3. Zestawienie finansowe za każdy rok finansowy Komitet sporządza nie później niż w ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu danego roku obrachunkowego i przedkłada je do zatwierdzenia przez Komisję, która podejmuje co do niego ostateczną decyzję.

Artykuł 29

1. Księgi rachunkowe wszystkich wpływów i wydatków każdego budżetu kontrolowane są przez komisję składającą się z dwóch urzędników - ekspertów, należących do władz administracyjnych Umawiających się Stron. Urzędnicy ci, różnej narodowości, są mianowani przez Komisję w drodze głosowania odbytego zgodnie z warunkami zawartymi w ustępie 1 artykułu 13 niniejszego statutu, na okres pięciu lat. Wydatki związane z działalnością tej komisji ponosi Organizacja.
2. Sprawdzenia ksiąg rachunkowych dokonuje się na podstawie rachunków i jeśli to konieczne w miejscu przechowywania dokumentów finansowych, w celu ustalenia autentyczności i regularności wpływów i wydatków oraz sprawdzenia poprawności zarządzania finansami. Komisja, o której mowa w ustępie 1 przygotowuje stosowne sprawozdanie finansowe na koniec każdego roku obrachunkowego.
3. Potwierdzenia z wykonania każdego z budżetów udziela Dyrektorowi i Komitetowi Komisja.

Artykuł 30

1. Przepisy finansowe Agencji ustalane są przez Komisję, w oparciu o propozycje zgłoszone w tym zakresie przez Agencję, przy czym przepisy te są uchwalane przez członków Komisji jednogłośnie.

2. Przepisy finansowe, oprócz spraw, o których mowa w artykułach 16, 18, 20, 21, 25 i 31 niniejszego statutu, określają między innymi:

a) warunki opracowywania i wykonywania budżetów, jak również zasady prowadzenia rachunkowości i sprawdzania ksiąg rachunkowych,

b) procedury, zgodnie z którymi będą wpłacane do Organizacji zaliczki na poczet środków finansowych oraz składek, podlegających uiszczeniu na jej rzecz,

c) warunki, na jakich mogą być przenoszone kredyty, z jednego rozdziału do drugiego, jak również z jednego podrozdziału do drugiego, z zastrzeżeniem, że żaden wydatek związany z kosztami osobowymi nie może być pokryty z kredytu przeznaczonego na inne wydatki,

d) warunki, na jakich mogą być otwierane kredyty dla Organizacji, jeśli budżet inwestycyjny i budżet operacyjny nie były uchwalone na początku roku obrachunkowego, a także warunki na jakich fundusze mogą być udostępniane Organizacji, przez Umawiające się Strony, w granicach dokonywanych przez nie wpłat.

3. Przepisy finansowe ustalają zasady, które zobowiązani są przestrzegać urzędnicy upoważnieni do dokonywania wypłat i urzędnicy pracujący w księgowości, oraz zakres ich odpowiedzialności, a także zakres kontroli, jakiej podlegają ci urzędnicy .

4. Przepisy finansowe określają zasady, zgodnie z którymi Agencja prowadzi księgowość analityczną, wykazującą wartość świadczonych usług, oraz określają kontrolę budżetową, przy pomocy której można regularnie wykazywać wykorzystanie kredytów w ciągu roku obrachunkowego.

Artykuł 31*

1. Budżet operacyjny i budżet inwestycyjny wyrażane są w walucie kraju, w którym Organizacja ma swoją siedzibę.

2. Wkłady finansowe wnoszone zgodnie z ustępem a artykułu 22 i ustępem c artykułu 24 niniejszego Statutu wpłacane są w walucie, o której mowa w ustępie 1. Przepisy finansowe określają ponadto warunki, na jakich Umawiające się Strony mogą opłacać część swoich wkładów w każdej walucie potrzebnej Organizacji do zrealizowania jej zadań.

Przepisy finansowe precyzują zasady określania kursu walutowego oraz zastosowania innych środków korygujących, uznanych za konieczne, w celu ochrony przed wahaniami kursów walutowych.

Artykuł 32

Jako środek przejściowy i w drodze wyjątku od artykułu 23 niniejszego statutu, składki Umawiających się Stron na cele budżetu operacyjnego przez pierwsze trzy lata obrachunkowe ustalane będą przy zastosowaniu relacji produktu narodowego brutto, określonego w artykule 9 Konwencji, do całej różnicy określonej w ustępie 1 artykułu 23 niniejszego Statutu.

Artykuł 33

W drodze wyjątku budżet początkowy, obejmujący okres od dnia wejścia w życie Konwencji aż do końca roku kalendarzowego, zostanie ustalony na pierwszy rok obrachunkowy najpóźniej w dwa miesiące po wejściu w życie Konwencji. Strony będą proszone o wpłaty odpowiednich zaliczek na fundusz zakładowy.

Artykuł 34

1. Komisja, działając z własnej inicjatywy albo na wniosek Komitetu lub Dyrektora, może zarządzić przeprowadzenie kontroli administracyjnej lub technicznej służb Agencji.

2. Kontrole, o których mowa w ustępie 1 dokonywane są przez urzędników władz administracyjnych Umawiających się Stron. Każda komisja kontrolna powinna składać się z co najmniej dwóch przedstawicieli różnych narodowości i w jej skład powinien wejść, o ile to możliwe, przedstawiciel biorący udział w poprzedniej kontroli.

Artykuł 35

1. Językiem używanym w operacjach kontroli ruchu lotniczego jest język angielski, do czasu przyjęcia przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego międzynarodowego języka aeronautycznego. Jednakże podczas lotu nad terytorium własnego kraju piloci mogą używać własnego języka. Agencja na prośbę Umawiających się Stron podejmuje stosowne środki w celu uwzględnienia ich wniosków, które są brane pod uwagę.

2. Języki urzędowe Agencji określi Komisja.

Artykuł 36

Agencja ma prawo publikowania wszystkich materiałów, jakie potrzebne są dla jej działania.

Artykuł 37

Komitet przedstawia Komisji do zatwierdzenia wszelkie zmiany statutu uważane przez niego za niezbędne, zgodnie z warunkami określonymi w artykule 34 Konwencji.

Artykuł 38

Niniejszy statut wchodzi w życie w tym samym czasie i na tych samych warunkach co Konwencja.

ARTYKUŁ 37 KONWENCJI

ARTYKUŁ 37 KONWENCJI

Umawiające się Strony:

Terytoria:

Republika Federalna-----Obszar
Niemiec-----Republiki Federalnej
----- Niemiec

Królestwo Belgii-----Obszar Królestwa Belgii

Republika Francuska----- Metropolitarne
-----Departamenty Francji

Zjednoczone Królestwo-----Wielka Brytania
Wielkiej Brytanii-----i-----
i Irlandii Północnej-----Irlandia Północna

Wielkie Księstwo-----Terytorium
Luksemburga-----Wielkiego Księstwa
-----Luksemburga

Królestwo Holandii-----Europejskie
-----terytorium Królestwa
-----Holandii

ODNOŚNIKI

1. Do artykułu 13:

Wskazane sumy odnoszą się do nowego franka francuskiego zawierającego 200 miligramów złota próby 900. Sumy te podlegają zamianie na każdą z walut krajowych w zaokrągleniu.

Komisja przyjęła następujące poprawki do artykułu 13:

- na 38 sesji w dniu 12 kwietnia 1973r.:

ustęp 3 punkt c zamiana:

FF 350.000 na FF 600.000 i FF 50.000 na FF 80.000

- na 51 sesji w dniu 5 lipca 1978r.:

ustęp 3 punkt b zamiana:

FF 200.000 na EUA 50.000

punkt c zamiana:

FF 600.000 na EUA 150.00 i FF 80.000 na EAU 20.000

punkt d zamiana:

FF 200.000 na EUA 50.000.

Na tej samej sesji Komisja przyjęła dla operacji finansowych Agencji od dnia 1 stycznia 1979r. „EUA” (European Union Account) określaną następująco: EUA ustala się w odniesieniu do koszyka walut państw członków Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej jak przyjęto, między innymi, dla Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy decyzji Rady Wspólnot Europejskich z dnia 21 kwietnia 1975 i innych wiążących decyzji. Definicja ta zawarta jest w artykule 16 Przepisów Finansowych.

Od dnia 1 stycznia 1982r. Komisja zaakceptowała używanie skrótu „ECU” zamiast „EUA” .

2. Do artykułu 28:

Komisja na 50 sesji dnia 17 listopada 1977r. roku dodała następujące zdanie po ustępie 1:” Jednakże , ostatni dokument powinien być przekazany nie później niż do daty ustalonej w Przepisach Finansowych Agencji, w celu przekazania

upoważnionemu urzędnikowi dokumentacji stanowiącej dowód płatności przed dniem 31 grudnia (włącznie) ubiegłego roku.”.

3. Do artykułu 31:

Komisja na 51 sesji w dniu 5 lipca 1978r. przyjęła zmiany do artykułu 31: Ustęp 1 i 2 otrzymuje brzmienie :

„1. Budżet operacyjny i inwestycyjny powinien być przedstawiony w EUA, zgodnie z Przepisami Finansowymi.”

2. Wkłady finansowe , o których mowa w punkcie a artykułu 22 i punkcie c artykułu 24 niniejszego statutu będą denominowane w EUA i wpłacane przez Umawiające się Strony w ich walutach krajowych. Jednakże przepisy finansowe powinny określić warunki, na których Umawiające się Strony mogą wpłacać część swoich wkładów w dowolnej walucie, która jest wymagana przez Organizację do wypełniania przez nią jej zadań.”

Definicję EUA zawiera odnośnik do artykułu 13.

PROTOKÓŁ PODPISANIA
MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI O WSPÓŁPRACY
W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI
POWIETRZNEJ

"EUROCONTROL"

**PROTOKÓŁ PODPISANIA
MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI O WSPÓŁPRACY
W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI
POWIETRZNEJ
"EUROCONTROL"**

W czasie podpisania Międzynarodowej Konwencji o Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, zwanej dalej „Konwencją”, niżej podpisani pełnomocnicy Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Belgii, Republiki Francuskiej, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Wielkiego Księstwa Luksemburga i Królestwa Holandii uznają, że uzgodnili następujące oświadczenia:

1. Do artykułu 2 Konwencji:

W razie powierzenia służb ruchu lotniczego na podstawie ustępu 1 artykułu 2 Konwencji, data tego powierzenia zostanie ustalona przez Umawiającą się Stronę, która wystąpiła w tej sprawie ze stosownym wnioskiem, w porozumieniu albo z Organizacją, albo - w zależności od przypadku - z inną Umawiającą się Stroną.

2. Do artykułu 19 Konwencji:

Sformułowanie tego postanowienia nie zakłada, że sprawozdania sporządzone przez urzędników Agencji mają większą wartość aniżeli te, które zostały sporządzone przez urzędników Umawiających się Stron Konwencji.

3. Do artykułu 38 Konwencji:

Biorąc pod uwagę sąsiadującą górną przestrzeń powietrzną, o której mowa w artykule 38 Konwencji uzgadnia się, że :

a) służby ruchu lotniczego w przestrzeni powietrznej Shannon-Prestwick Flight Information Region, jak określono w podlegającym okresowym zmianom Planie Nawigacji Powietrznej - Region Północnoatlantycki Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, nie zostaną powierzone Agencji, z wyjątkiem przypadku skierowania do Komisji przez Rząd

Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej formalnego wniosku w tej sprawie podjętego w porozumieniu z rządem innego państwa uczestniczącego w zabezpieczeniu tych służb.

b) służby ruchu powietrznego w przestrzeni powietrznej na południe od 39⁰30' równoleżnika szerokości geograficznej północnej nie zostaną powierzone Agencji, z wyjątkiem formalnego wniosku skierowanego do Komisji przez Rząd Republiki Francuskiej. Komisja, w każdym przypadku, określa wymagania zgodnie z ustępem 2 d artykułu 6 Konwencji.

4. Do artykułu 14 statutu dołączonego do Konwencji.

Wyrażenie "siatka płac" rozumiane jest jako wyrażenie odnoszące się do zróżnicowania płac, a nie do dokładnego określania ich wysokości.

5. W Konwencji lub statucie do niej załączonym, nic nie ogranicza jurysdykcji sądów krajowych, w zakresie sporów między Organizacją a personelem Agencji.

Sporządzono w Brukseli w dniu 13 grudnia 1960 roku w języku niemieckim, angielskim, francuskim i holenderskim w jednym egzemplarzu podlegającym złożeniu na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim Państwom - sygnatariuszom. W przypadku jakiegokolwiek niezgodności, tekst w języku francuskim jest wiążący.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec: -----K.OPPLER

-----H.C.SEEBOHM

Królestwa Belgii:-----P.WIGNY

-----P.W. SEGERS

Republiki Francuskiej-----R. BOUSQUET

-----R. BURON

Zjednoczonego Królestwa-----
Wielkiej Brytanii -----J.NICHOLLS
i Irlandii Północnej-----P. THORNEYCROFT

Wielkiego Księstwa Luksemburga:---N. HOMMEL
-----P. GREGOIRE

Królestwa Holandii ---E. TEIXEIRA DE MATTOS
----- E.G.STRIJKEL

PROTOKÓŁ

**W SPRAWIE OKRESU PRZEJŚCIOWEGO
POPZEDZAJĄCEGO WEJŚCIE W ŻYCIE KONWENCJI
"EUROCONTROL"**

PROTOKÓŁ
W SPRAWIE OKRESU PRZEJŚCIOWEGO
POPZEDZAJĄCEGO WEJŚCIE W ŻYCIE KONWENCJI

"EUROCONTROL"

Rządy:

Republiki Federalnej Niemiec -----
Królestwa Belgii-----
Republiki Francuskiej-----
Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii
Północnej-----
Wielkiego Księstwa Luksemburga-----
Królestwa Holandii-----

zważywszy, że została dziś podpisana Międzynarodowa Konwencja o Współpracy w dziedzinie Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej, ustanawiająca Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL), zwaną tu „Organizacją”,
zważywszy, że rozpoczęcie działalności przez tę Organizację nie może być natychmiastowe,

zważywszy jednakże, że liczba statków powietrznych z silnikiem turbinowym eksploatowanych przez linie lotnicze rośnie w niezwykle szybkim tempie i, że w związku z tym niezwykle ważne jest pilne przeanalizowanie sprawy zastosowania środków niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa przelotu takich samolotów w górnej przestrzeni powietrznej,

Biorąc pod uwagę utworzenie stowarzyszenia zwanego „Association pour le perfectionnement des methodes et de l'equipement de controle de la circulation aerienne”, dla którego rządowe upoważnienie zostało opublikowane w "Journal Officiel" Republiki Francuskiej w dniu 10 grudnia 1960r., i którego celem w czasie tworzenia się Organizacji jest natychmiastowe podjęcie poszukiwania rozwiązań mogących mieć zastosowanie w zakresie problemów kontroli ruchu powietrznego

w górnej przestrzeni powietrznej, przygotowywanie właściwych planów oraz sprawdzanie ich skuteczności,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Rządy sygnatariuszy wyrażają zgodę na utworzenie tymczasowej Komisji do spraw bezpieczeństwa żeglugi powietrznej, zwanej dalej „Komisją”.

2. Komisja składa się z przedstawicieli poszczególnych Rządów, po dwóch przedstawicieli każdego Rządu, przy czym tylko jeden z tych dwóch przedstawicieli ma prawo głosowania.

Artykuł 2

Cele działania Komisji są następujące:

a) badanie standaryzacji na podstawie norm i zaleceń Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, z uwzględnieniem potrzeb obrony narodowej, badanie krajowych przepisów dotyczących działania służb ruchu lotniczego odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej i kierowanie ruchem lotniczym,

b) promowanie podejmowania rutynowych działań z wykorzystaniem pomocy radiowych, telekomunikacji i współpracujących urzędów pokładowych, przeznaczonych do zapewnienia bezpieczeństwa statku powietrznego,

c) promowanie i koordynacja badań w dziedzinie żeglugi powietrznej i urzędów dla niej przeznaczonych, mających na celu uwzględnianie rozwoju technicznego w tym zakresie i w miarę potrzeby badanie poprawek do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej podlegających przedstawianiu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Artykuł 3

1. W celu wykonania swoich zadań, Komisja opracowuje zalecenia.

2. Zalecenia są przyjmowane większością głosów członków Komisji, uprawnionych do głosowania. Jednakże zalecenie

opracowywane na podstawie ustępu artykułu 2 , wymagają uzyskania większości 3/4 głosów członków uprawnionych do głosowania.

Artykuł 4

1. Komisja przyjmuje regulamin swojego działania jednogłośnie.
2. Regulamin ten określa, między innymi, zasady pracy biura Przewodniczącego, języki robocze Komisji oraz powołuje grupy robocze.

Artykuł 5

W celu przeprowadzenia badań, o których mowa w ustępie c) Artykułu 2 niniejszego Protokołu, może nastąpić odwołanie się w wymaganym zakresie zarówno do stowarzyszenia nazwanego "Association pour le perfectionnement des methodes et de l'equipement de controle de la circulation aeriene", dla którego upoważnienie rządowe zostało opublikowane dnia 10 grudnia 1962 r. w "Journal Officiel" Republiki Francuskiej ,jak również i do podobnych jak dla pozostałych stowarzyszeń tego samego rodzaju utworzonych na podobnych warunkach i zapewniających takie same gwarancje, w szczególności wymagane w zakresie kontroli korzystania z funduszy udostępnionych stowarzyszeniom przez rządy sygnatariuszy.

Artykuł 6

1. Rządy sygnatariuszy podejmują się udostępnienia stowarzyszeniu lub stowarzyszeniom, o których mowa w artykule 5, z jednej strony, tak szybko jak to możliwe, personelu, wyposażenia i urządzeń niezbędnych w celu wykonania badań, o których mowa w tym artykule, a z drugiej strony - w granicach limitów kredytowych otwartych zgodnie z budżetami Umawiających się Stron - niezbędnych wkładów finansowych w gotówce.
2. Udział każdej z Umawiających się Stron obliczany jest proporcjonalnie do wartości ich indywidualnego produktu narodowego brutto.

3. Produkt narodowy brutto stosowany do wyliczeń określany jest na podstawie danych statystycznych opracowywanych przez Organizację Europejskiej Współpracy Gospodarczej (O.E.E.C.) - lub w przypadku braku tych danych na podstawie danych innej jednostki dającej dostateczne gwarancje i wskazanej decyzją Komisji - poprzez obliczenie średniej arytmetycznej z ostatnich trzech lat, za które dostępna jest statystyka. Wartość produktu narodowego brutto jest obliczana na podstawie współczynnika kosztu i cen bieżących.

4. W celu wyliczenia właściwych wkładów finansowych każdego z rządów - sygnatariuszy, będą wzięte pod uwagę wkłady już dokonane przez poszczególne rządy na podstawie ustępu 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7

1. Każdy z rządów sygnatariuszy może stać się Umawiającą się Stroną niniejszego Protokołu:

- a) przez podpisanie, bez zastrzeżenia ratyfikacji,
- b) przez podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, a następnie dokonaniu ratyfikacji.

2. W przypadku, o którym mowa w ustępie 1b tego artykułu, dokumenty ratyfikacyjne podlegają złożeniu na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii i ratyfikacja ta nabiera mocy obowiązującej w dniu złożenia tych dokumentów. Rząd belgijski informuje rządy sygnatariuszy o dokonaniu ratyfikacji.

3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie, gdy tylko rządy sygnatariusze przyjmą go, bądź poprzez podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, bądź poprzez podpisanie go, po którym nastąpi ratyfikacja.

4. Niniejszy Protokół pozostaje w mocy aż do wejścia w życie Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej.

W dowód czego, niżej podpisani przedstawiciele po przedstawieniu swoich pełnych pełnomocnictw podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Brukseli w dniu 13 grudnia 1960 roku w językach niemieckim, angielskim, francuskim i holenderskim w jednym egzemplarzu, który będzie przechowywany w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który przekaże uwierzytelnione egzemplarze Protokołu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku niejasności tekst w języku francuskim będzie rozstrzygający.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec: -----K.OPPLER
-----H.C.SEEBOHM

Królestwa Belgii:-----P.WIGNY
-----P.W. SEGERS

Republiki Francuskiej-----R. BOUSQUET
-----R. BURON

Zjednoczonego Królestwa-----
Wielkiej Brytanii -----J.NICHOLLS
i Irlandii Północnej-----P. THORNEYCROFT

Wielkiego Księstwa Luksemburga:---N. HOMMEL
-----P. GREGOIRE

Królestwa Holandii ---E. TEIXEIRA DE MATTOS
----- E.G.STIJKEL

PROTOKÓŁ DODATKOWY
DO MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI O WSPÓŁPRACY
W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI POWIETRZNEJ
"EUROCONTROL"
Z DNIA 6 LIPCA 1970 R.

Państwa strony Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej "EUROCONTROL" podpisanej w Brukseli dnia 13 grudnia 1960 r., zwanej dalej "Konwencją", które powołały Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej "EUROCONTROL", zwaną dalej "Organizacją",
uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Bez uszczerbku dla zwolnień określonych w artykule 21 i 22 Konwencji, w przypadku gdy Organizacja w trakcie realizacji swoich zadań nabywa konkretny majątek lub korzysta z usług konkretnej wartości, w związku z czym zostały przez nią zapłacone lub są wymagalne pośrednie cła, podatki lub opłaty (włączając cła, podatki i opłaty importowe, inne aniżeli te o których się mówi w ustępie 1 artykułu 22 Konwencji) Umawiające się Strony kiedy to tylko możliwe, podejmują odpowiednie działania, aby zrekompensować Organizacji poniesienie wydatków związanych z tymi cłami, podatkami lub opłatami. Rozumie się przez to bądź dokonanie przez Umawiające się Strony wpłat finansowych na rzecz Organizacji bądź zastosowanie umorzenia lub zwrotu na rzecz Organizacji kwot tych ceł, podatków lub opłat.

2. W przypadku dokonywania przez organizację płatności na rzecz państw członków z tytułu poniesienia przez nie kosztów dokonania inwestycji w kapitale trwałym, o ile koszty te podlegają refundacji przez Organizację, państwa te zapewnią, że ich zestawienie kosztów w tym przedmiocie przedłożone Organizacji, nie obejmuje ceł, podatków lub opłat, z których Organizacja jest zwolniona, lub które będą jej refundowane albo zostaną pokryte wpłatami finansowymi na jej rzecz, jeśli sama dokona tych inwestycji.

3. Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania do ceł, podatków i opłat pobieranych jako zapłata za usługi o charakterze użyteczności publicznej.

Artykuł 2

Majątek nabyty przez Organizację, do którego ma zastosowanie ustęp 1 artykułu 1 nie może być sprzedany albo inaczej rozdysponowany, chyba że na warunkach ustalonych przez rządy zainteresowanych państw.

Artykuł 3

1. Gdy Dyrektor Generalny Agencji lub inny jej urzędnik lub pracownik podlegający regulaminowi pracy wskazanemu w artykule 14 statutu Agencji lub generalnym warunkom służby określonym dla personelu Centrum "EUROCONTROL" w Maastricht płaci podatek państwu członkowskiemu z tytułu uposażenia i diet otrzymywanych od Organizacji, zainteresowane państwo członkowskie podejmuje stosowne działanie w celu jak najbardziej dokładnego, jak to możliwe, finansowego pokrycia kwoty tego podatku na rzecz stosownego budżetu Organizacji.

2. Postanowienie ustępu 1 nie ma zastosowania do emerytur i rent płaconych przez Organizację.

Artykuł 4

Dla celów niniejszego Protokołu, Organizacja działa w porozumieniu z odpowiednimi władzami zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 5

Jakiegokolwiek spory, które mogą powstać pomiędzy Umawiającymi się Stronami albo pomiędzy Umawiającymi się Stronami a Organizacją, reprezentowaną przez Komisję, odnoszące się do interpretacji lub stosowania niniejszego Protokołu będą rozstrzygane zgodnie z procedurą określoną w artykule 33 Konwencji.

Artykuł 6

Niniejszy Protokół pozostaje w mocy do czasu wygaśnięcia Konwencji.

Artykuł 7

1. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji.
2. Dokumenty ratyfikacyjne podlegają przechowaniu przez Rząd Królestwa Belgii.
3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym swój dokument ra-

tyfikacyjny złożyło na przechowanie ostatnie Państwo stron Konwencji, dopełniając w ten sposób wymaganej formalności.

4. Rząd Królestwa Belgii powiadamia Rządy innych państw stron Konwencji o każdym złożeniu na przechowanie dokumentu ratyfikacyjnego i o dacie wejścia w życie Protokołu.

Artykuł 8

1. Przystąpienie do niniejszego Protokołu jest otwarte dla każdego państwa nie będącego sygnatariuszem, które składa wniosek przystąpienia do Konwencji zgodnie z postanowieniem artykułu 41.

2. Uzyskanie zgody Komisji, o której mowa w artykule 41 jest warunkiem przystąpienia zainteresowanego państwa do niniejszego Protokołu.

3. Dokumenty przystąpienia do niniejszego Protokołu podlegają złożeniu na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii w tym samym czasie, co dokumenty przystąpienia do Konwencji i Rząd Królestwa Belgii notyfikuje o tym fakcie Rządom pozostałych państw sygnatariuszy i państw przystępujących.

4. Przystąpienie do niniejszego Protokołu nabiera mocy tego samego dnia, co przystąpienie do Konwencji.

Na dowód czego, niżej podpisani Pełnomocnicy, po przedstawieniu pełnomocnictw, uznanych za właściwe i prawidłowo sporządzone, podpisali niniejszy Protokół i przystawili swoje pieczęcie.-

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lipca 1970 roku w języku angielskim, niemieckim, francuskim i holenderskim, w jednym egzemplarzu, który będzie złożony na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który następnie przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku jakichkolwiek nieścisłości tekst w języku francuskim będzie rozstrzygający.

W imieniu:

Republika Federalna

Niemiec

- R.von UNGERN-STERNBERG

Królestwo Belgii

- A.BERTRAND

Republika Francuska

- M.de LADOUCETTE

Zjednoczone Królestwo

Wielkiej Brytanii i

Północnej Irlandii

- John BEITH

Wielkie Księstwo

Luksemburga

- P.HAMER

Królestwo Holandii

- Chr.B.ARRIENS

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY PROTOKÓŁ DODATKOWY
DO
MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI O WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE
BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI POWIETRZNEJ "EUROCONTROL, Z DNIA
6 LIPCA 1970 r.

(sporządzony dnia 21 listopada 1978r.)

Państwa strony Protokołu Dodatkowego do Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej "EUROCONTROL", podpisanego dnia 6 lipca 1970r. (zwanego dalej Protokołem Dodatkowym"),

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Pensje i diety Dyrektora Generalnego Agencji oraz personelu członków Organizacji, włączając stałych przedstawicieli, płacone przez Organizację, podlegają na warunkach i zasadach ustalonych przez Stałą Komisję, opodatkowaniu na rzecz Organizacji, co będzie obowiązujące po upływie roku od daty wejścia w życie tego postanowienia. Od chwili kiedy to opodatkowanie będzie stosowane, pensje te i diety będą zwolnione z krajowego podatku dochodowego.
2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do emerytur i rent płaconych przez Organizację.
3. Nazwiska, tytuły, adresy, jak również wynagrodzenia zatrudnionych, lub odpowiednio emerytury byłych zatrudnionych, do których mają zastosowanie postanowienia ustępu 1 i 2 będą okresowo przekazywane Umawiającym się Państwom.

Artykuł 2

Pomimo postanowień artykułu 1 niniejszego Protokołu, obowiązki zawarte w artykule 3 Protokołu Dodatkowego będą wiążące aż do całkowitego zaspokojenia stosownych roszczeń i zobowiązań.

Artykuł 3

1. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu.
2. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia podlegają przechowaniu przez Rząd Królestwa Belgii.
3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia roku następnego po złożeniu na przechowanie dokumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia przez ostatnie państwo Stronę Protokołu Dodatkowego, dopełniające w ten sposób wymaganych formalności.
4. Rząd Królestwa Belgii powiadamia Rządy innych państw stron Protokołu Dodatkowego o każdym złożeniu na przechowanie dokumentu ratyfikacji, przystąpienia lub zatwierdzenia i dacie jego wejścia w życie.

Na dowód czego, niżej podpisani pełnomocnicy, po przedstawieniu swoich pełnomocnictw, uznanych za właściwe i prawidłowo sporządzone, podpisali niniejszy Protokół i przystawili swoje pieczęcie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 listopada 1978r. w języku angielskim, niemieckim, francuskim i holenderskim, w jednym egzemplarzu przechowywanym w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu wszystkim państwom sygnatariuszom. W przypadku jakichkolwiek nieścisłości tekst w języku francuskim jest rozstrzygający.

W imieniu :

Republiki Federalnej Niemiec - P.LIMBOURG
Królestwa Belgii - A.J.CHAMBERT
Republiki Francuskiej - F.L.HURE
Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii
i Irlandii Północnej - W.C.WOODRUFF
Irlandii - N.MAC MAHON
Wielkiego Księstwa Luksemburga - P.HAMER
Królestwa Holandii - W.SMITH-KROES

E U R O C O N T R O L

DOKUMENT KOŃCOWY

KONFERENCJI DYPLOMATYCZNEJ W SPRAWIE PROTOKOŁU
ZMIENIAJĄCEGO MIĘDZYNARODOWĄ KONWENCJĘ
O WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA
ŻEGLUGI POWIETRZNEJ
Z DNIA 13 GRUDNIA 1960 ROKU
"EUROCONTROL"

(Bruksela, 12 luty 1981 roku)

DOKUMENT KOŃCOWY
KONFERENCJI DYPLOMATYCZNEJ W SPRAWIE PROTOKOŁU
ZMIENIAJĄCEGO MIĘDZYNARODOWĄ KONWENCJĘ
O WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA
ŻEGLUGI POWIETRZNEJ
Z DNIA 13 GRUDNIA 1960 ROKU
EUROCONTROL

(Bruksela, 12 luty 1981 roku)

Pełnomocnicy:

Republiki Federalnej Niemiec,
Królestwa Belgii,
Republiki Francuskiej,
Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północ-
nej,
Irlandii,
Wielkiego Księstwa Luksemburga,
Królestwa Holandii,
Republiki Portugalskiej,

- zebrani w Brukseli dnia 12 lutego 1981 r. w celu przyjęcia Protokołu zmieniającego Międzynarodową Konwencję o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej z dnia 13 grudnia 1960 r.:

- *przyjmują* wspomniany Protokół, który został otwarty do podpisu dnia 12 lutego 1981 r. i który został umieszczony jako załącznik nr 1 do niniejszego Dokumentu Końcowego,
- *decydują* z praktycznych względów o dołączeniu jako załącznika nr 2 do Dokumentu Końcowego postanowień Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie żeglugi powietrznej "EUROCONTROL", zmienionej przez wspomniany Protokół.

Na dowód czego, pełnomocnicy ci podpisali Dokument Końcowy.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 1981 r., w jednym oryginalnym egzemplarzu, który zostanie złożony na przechowanie w archiwach Rządu Królestwa Belgii, który następnie przekaże uwierzytelnione kopie tego dokumentu rządowi innych państw sygnatariuszy.

W imieniu:

RFN	H.Blomeyer-Bartenstein
Królestwa Belgii	Charles-Ferdinand Nothomb R.URBAIN
Republiki Francuskiej	France de HARTINGH Roger MACHENAUD
Zjednoczonego Królestwa Wiel- kiej Brytani i Irlandii Pół- nocnej	David Garro TREFGARNE
Irlandii	Albert RYNOLDS T.D. Mary TINNEY
Wielkiego Księstwa Luksemburga	Josy BARTHEL Pierre WURTH
Królestwa Holandii	J.H.O.INSINGER N.SMITH-KROES
Republiki Portugalii	José Carlos Pinto SOROMENHO VIANA BAPTISTA Jodo Eduardo NUNES DE OLIVEIRA PEQUITO

PROTOKÓŁ
ZMIENIAJĄCY MIĘDZYNARODOWĄ KONWENCJĘ W SPRAWIE
WSPÓŁPRACY W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI
POWIETRZNEJ "EUROCONTROL"
Z DNIA 13 GRUDNIA 1960 r.

(Bruksela, dnia 12 lutego 1981r.)

PROTOKÓŁ

**ZMIENIAJĄCY MIĘDZYNARODOWĄ KONWENCJĘ W SPRAWIE WSPÓŁPRACY
W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA ŻEGLUGI POWIETRZNEJ "EUROCONTROL"**

Z DNIA 13 GRUDNIA 1960 R.

(Bruksela, dnia 12 lutego 1981r.)

Republika Federalna Niemiec,

Królestwo Belgii,

Republika Francuska,

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

Irlandia,

Wielkie Królestwo Irlandii,

Republika Portugalska,

zważywszy, że rozwój ruchu lotniczego wymaga zrewidowania Międzynarodowej Konwencji w sprawie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej "EUROCONTROL" z dnia grudnia 1960 r. postanawiającej o ustanowieniu przez państwa członkowskie wspólnego zorganizowanego europejskiego systemu kontroli ogólnego ruchu lotniczego w górnej przestrzeni powietrznej;

zważywszy, że pożądanym jest kontynuowanie i wzmocnienie współpracy pomiędzy państwami w ramach EUROCONTROL, w szczególności poprzez sformułowanie wspólnych celów, długoterminowych i średniookresowych planów, konsultowanych z użytkownikami służb ruchu lotniczego, w celu osiągnięcia maksymalnej efektywności przy minimalnych kosztach związanych z zapewnieniem służb ruchu lotniczego;

wyrażając pragnienie rozszerzenia wzmocnienia współpracy z innymi państwami, zainteresowanymi wykonywaniem zadań powierzonych EUROCONTROL w celu zwiększenia skuteczności organizacji, a w szczególności w zakresie zarządzania przepływem ruchu lotniczego;

wyrażając życzenie popierania zainteresowanych państw na drodze do uzyskania członkostwa "EUROCONTROL",

uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

Międzynarodowa Konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej "EUROCONTROL" z dnia 13 grudnia 1960 r., zmieniona Protokołem Dodatkowym podpisanym w Brukseli dnia 6 lipca 1970 r., zmienionym następnie Protokołem podpisanym w Brukseli dnia 21 listopada 1978r., zwana dalej "Konwencją" zostaje niniejszym zmieniona następującymi przepisami.

Artykuł II

Artykuł 1 Konwencji otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 1.

1. Umawiające się Strony wyrażają zgodę na wzmocnienie współpracy i rozwinięcie wspólnej działalności w dziedzinie żeglugi powietrznej, biorąc w należyty sposób pod uwagę potrzeby obronności oraz zapewnianie maksymalnej wolności wszystkim użytkownikom przestrzeni powietrznej, przy zachowaniu wymaganego poziomu bezpieczeństwa żeglugi powietrznej. Umawiające się Strony postanowiły, co następuje:

- a) ustalić wspólne długoterminowe cele w dziedzinie żeglugi powietrznej i wprowadzić w tym zakresie wspólne średniookresowe plany odnoszące się do służb ruchu lotniczego i urzędzeń,
- b) sformułować wspólne plany w zakresie zaawansowanego szkolenia, środków proceduralnych, programów poszukiwawczych i rozwojowych dotyczących urzędzeń i służb związanych z bezpieczeństwem, sprawnością i szybkością przepływu ruchu lotniczego;
- c) planować wszelkie inne środki potrzebne do zapewnienia bezpiecznego i uporządkowanego przepływu ruchu lotniczego;
- d) utworzyć wspólny fundusz doświadczalny w zakresie operacyjnych, technicznych i finansowych aspektów żeglugi powietrznej;
- e) koordynować swoją działalność, z uwzględnieniem międzynarodowego systemu zarządzania przepływem ruchu lotniczego, w celu zapewnienia jak najbardziej efektywnego wykorzystania przestrzeni powietrznej.

2. Dla tego celu, niniejszym ustanawiają "Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL)", zwaną dalej "Organizacją", działającą we współpracy z krajowymi władzami cywilnymi i wojskowymi. Organizacja składa się z dwóch organów:

- "Stałej Komisji do Spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej zwanej dalej "Komisją", będącej organem odpowiedzialnym za formułowanie ogólnej polityki Organizacji;
- "Agencji do Spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej" zwanej dalej "Agencją", której statut stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Konwencji. Agencja jest organem odpo-

wiedzialnym za wykonanie zadań określonych w niniejszej Konwencji lub powierzonych jej, zgodnie z Konwencją, przez Komisję.

3. Siedziba Organizacji znajduje się w Brukseli.

Artykuł III

Artykuł 2 Konwencji zostaje skreślony. Artykuł 6 Konwencji oznacza się jako artykuł 2 i otrzymuje on brzmienie:

"Artykuł 2.

1. Zadania Organizacji są następujące:

- a) analizowanie przyszłych potrzeb ruchu lotniczego i nowych osiągnięć technicznych koniecznych do ich zaspokojenia;
- b) rozwijanie i adaptowanie wspólnych długoterminowych zadań w dziedzinie żeglugi powietrznej,
- c) koordynowanie średniookresowych krajowych planów w celu ustanowienia wspólnego średniookresowego planu w zakresie służb i urzędzeń ruchu lotniczego w granicach długoterminowych zadań, o których mowa w literze b);
- d) popieranie wspólnej polityki w zakresie naziemnych i napowietrznych systemów żeglugi powietrznej, szkolenie załóg służb ruchu lotniczego;
- e) studiowanie i rozwijanie środków usprawniających efektywność i wydajność w dziedzinie żeglugi powietrznej;
- f) popieranie i prowadzenie badań, testów i prób dokonywanych przez Umawiające się strony w dziedzinie żeglugi powietrznej;
- g) koordynowanie programów poszukiwawczych i rozwojowych Umawiających się Stron odnoszących się do żeglugi po-

wietrznej;

- h) sprawdzanie spraw z dziedziny żeglugi powietrznej będących przedmiotem badań Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i innych międzynarodowych organizacji zainteresowanych lotnictwem cywilnym;
- i) badanie zmian do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej podlegających przedstawieniu Organizacji Międzynarodowego lotnictwa Cywilnego,
- j) wykonywanie wszelkich innych zadań, które zostały jej powierzone zgodnie z artykułem 1 ustęp 1 litera c);
- k) udzielanie pomocy Umawiającym się Stronom i zainteresowanym państwom, nie będącym członkami Organizacji, przy ustanawianiu i funkcjonowaniu międzynarodowego systemu zarządzania ruchem lotniczym;
- l) ustanawianie i zbieranie opłat należnych od użytkowników przestrzeni powietrznej korzystających ze służb żeglugi powietrznej, zgodnie z Wielostronną Umową w sprawie opłat trasowych w imieniu Umawiających się Stron i państw nie będących członkami tej Umowy.

Udział państwa członkowskiego w wykonywaniu powyższych zadań wymaga zawarcia specjalnych umów pomiędzy Organizacją i tym państwem.

2. Na życzenie jednej lub więcej Umawiających się Stron, Organizacji można powierzyć następujące zadania:

- a) udzielanie pomocy takim państwom przy wykonywaniu specyficznych zadań związanych z żeglugą powietrzną takich jak projektowanie i zakładanie urządzeń i służb ruchu lotniczego;
- b) zapewnianie, całkowicie lub częściowo, służb i urządzeń ruchu lotniczego i kierowanie nimi w imieniu tych

państw;

- c) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat należnych im od użytkowników służb żeglugi powietrznej i które to opłaty nie są objęte Wielostronną Umową w sprawie opłat trasowych.

Wykonanie takich zadań w każdym przypadku wymaga zawarcia specjalnej umowy pomiędzy Organizacją a zainteresowanym państwem.

3. Organizacji można ponadto, na życzenie jednego lub więcej państw nie będących członkami Organizacji, powierzyć następujące zadania:

- a) udzielanie pomocy takim państwom w zarządzaniu przepływem ruchu lotniczego oraz w planowaniu i zaopatrzeniu służb ruchu lotniczego i wyposażenia;

- b) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat trasowych, nie objętych Wielostronną Umową w sprawie opłat trasowych, należnych temu państwu od użytkowników służb żeglugi powietrznej.

Wykonanie takich zadań, wymaga w każdym przypadku zawarcia specjalnej umowy pomiędzy Organizacją i zainteresowanym państwem.

Artykuł IV

Artykuł 3 i artykuł 37 Konwencji zostają połączone jako artykuł 3, który otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 3

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do trasowych służb żeglugi powietrznej i odpowiednich służb podejścia do lądowania i lotniskowych w ruchu lotniczym odbywającym się w

Rejonach Informacji Powietrznej wymienionych w załączniku nr 2.

2. Jakiegokolwiek zmiany, które Umawiające się Państwa chciałyby wprowadzić w wykazie Rejonów Informacji Powietrznej określonym w załączniku nr 2 wymagają uzyskania jednomyślnej zgody Komisji, w przypadku gdyby poprawki te mogłyby spowodować zmianę całkowitych limitów przestrzeni powietrznej objętej działaniem Konwencji. Jakiegokolwiek inne poprawki, nie powodujące takiej zmiany, podlegają notyfikacji Organizacji przez zainteresowane Umawiające się Strony.
3. Dla celów niniejszej Konwencji wyrażenie "ruch lotniczy" obejmuje ruch cywilnych statków powietrznych oraz tych wojskowych, celnych i policyjnych statków powietrznych, które stosują się do procedur Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Artykuł V

Artykuł 5 Konwencji otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 5.

1. Komisja składa się z przedstawicieli Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona może wyznaczyć kilku swoich przedstawicieli, w szczególności w celu reprezentowania zarówno interesów lotnictwa cywilnego jak i obrony narodowej, przy czym mają oni jednak łącznie tylko jeden głos.
2. Dla celów określonych w artykule 2 ustęp 1 litera 1) Komisja zostaje rozszerzona o reprezentantów państw nieczłonkowskich, które są stronami Wielostronnej umowy w sprawie opłat trasowych. Rozszerzona w ten sposób Komisja podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami tej Umowy.

3. Jeżeli rozszerzenie składu Komisji następuje w związku z umowami zawartymi pomiędzy Organizacją i państwem nieczłonkowskim zgodnie z artykułem 2 ustęp 1, w szczególności ze względu na zarządzanie przepływem ruchu lotniczego, to wówczas rozszerzona Komisja podejmuje decyzje stosownie do postanowień tych umów."

Artykuł VI

Artykuł 7 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 6 i otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 6:

1. Dla wykonania zadań wyznaczonych Organizacji w artykule 2 ustęp 1 Komisja podejmuje następujące działania:

a) w stosunku do Umawiających się Stron:

podejmuje decyzje:

- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera b) i c);
- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera a) i d)-k), jeżeli uzna za potrzebne dla Umawiających się Stron powierzenie im wspólnej akcji; w takich przypadkach może ona również wydawać zalecenia Umawiającym się Stronom;

b) w stosunku do Agencji:

- zatwierdza roczny plan pracy oraz wieloletnie plany inwestycyjne i plany pracy, przedkładane jej przez Agencję dla wykonania zadań określonych w artykule 2 ustęp 1, a także jej budżet i sprawozdanie z działalności; wydaje Agencji instrukcje, kiedykolwiek uzna to za potrzebne dla wykonania przez Agencję wy-

znaczonych jej zadań:

- podejmuje wszelkie niezbędne środki z tytułu wykonywania nadzorczych uprawnień przysługujących jej zgodnie z niniejszą Konwencją oraz statutem Agencji;
- daje Agencji potwierdzenie z wykonania budżetu.

2. Komisja ponadto, może:

- a) zatwierdzać regulaminy pracy i przepisy finansowe jak również kroki podejmowane stosownie do artykułu 7 ustęp 2 i artykułu 19 ustęp 3 statutu Agencji;
- b) wyznaczać na okres pięcioletni członków komisji rewizyjnej stosownie do artykułu 22 ustęp 1 statutu Agencji.

3. Komisja udziela Agencji upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji w sprawie specjalnych umów, o których mowa w artykule 2 i zatwierdza umowy wynegocjowane przez Agencję.

4. Postępowania przed sądem polubownym wszczynane są w imieniu Organizacji przez Komisję i prowadzone zgodnie z artykułem 31.

Artykuł VIII

Artykuł 8 Konwencji oznacza się jako artykuł 7 i otrzymuje on następujące brzmienie:

"Artykuł 7.:

1. Decyzje podejmowane są przez Komisję w jednomyślnym głosowaniu Umawiających się Stron i są dla Umawiających się Stron wiążące. Jednakże, Umawiająca się Strona powinna notyfikować Komisji fakt, że ze względu na krajowe uwarunkowania nie może wykonać jednomyślnej decyzji odnoszącej się do spraw, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litera b) i

c), ze wskazaniem przyczyn takiego uchylecia się. W ciągu 6 miesięcy od takiej notyfikacji Komisja albo dokonuje rewizji swojej wcześniejszej decyzji albo podejmuje decyzję o ustaleniu warunków lub ograniczeń jakie powinno się zastosować w stosunku do tego uchylecia. W obydwu tych przypadkach decyzja Komisji zapada w drodze jednomyślnego głosowania Umawiających się Stron.

2. Komisja podejmuje decyzję co do środków, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera a), artykule 6 ustęp 3 i artykule 11 ustęp 3 w drodze jednomyślnego głosowania.
3. Jeżeli nie postanowiono inaczej, wytyczne i środki w przypadkach przewidzianych w artykule 6 ustęp 1 litera b) oraz artykule 6 ustęp 4 wymagają uzyskania większości głosów Komisji, przez co rozumie się, że:
 - głosy te podlegają ważeniu stosownie do tabeli przydziału głosów określonej w artykule 8 poniżej,
 - głosy te reprezentują większość głosujących Umawiających się Stron.
4. Środki, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera b) Komisja przyjmuje zgodnie z ustępem 3, pod warunkiem, że odpowiednio obliczona większość nie stanowi mniej aniżeli 70% oddanych głosów ważonych.
5. Zalecenia Komisji wymagają uzyskania większości głosów Umawiających się Stron.

Artykuł VIII

Artykuł 9 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 8 i otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 8.

1. Przydział (ważenie) głosów, o którym mowa w artykule 7 jest dokonywany zgodnie z następującą tabelą:

Roczna składka Umawiającej się Strony jako procentowy udział w ogólnej rocznej wpłacie składek wszystkich Umawiających się Stron	Liczba głosów
Mniej niż 1%	1
od 1 do mniej niż 2%	2
od 2 do mniej niż 3%	3
od 3 do mniej niż 4 1/2%	4
od 4 1/2 do mniej niż 6%	5
od 6 do mniej niż do 7 1/2%	6
od 7 1/2 do mniej niż 9%	7
od 9 do mniej niż 11%	8
od 11 do mniej niż 13%	9
od 13 do mniej niż 15%	10
Od 15 do mniej niż 18%	11
od 18 do mniej niż 21%	12
od 21 do mniej niż 24%	13
od 24 do mniej niż 27%	14
od 27 do mniej niż 30%	15
30%	16

2. W celu określenia rocznych składek Umawiających się Stron na rzecz budżetu Organizacji wstępnie, z ważnością od daty wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981 r., liczba głosów zostaje ustalona w oparciu o powyższą tabelę i stosownie do postanowienia artykułu 19 Statutu

Agencji.

3. W przypadku przystąpienia do Konwencji nowego państwa, liczba głosów Umawiających się Stron podlega ponownemu ustaleniu według tej samej procedury.
4. Liczba głosów każdego roku podlega ponownemu ustaleniu zgodnie z powyższymi postanowieniami.

Artykuł IX

Artykuł 10 i 11 Konwencji oznacza się jako artykuł 9 i 10.

Artykuł X

Artykuł 12 Konwencji oznacza się jako 11 i otrzymuje on następujące brzmienie:

"Artykuł 11

1. W celu realizacji celów Organizacji Komisja utrzymuje potrzebne stosunki z właściwymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.
2. Z zachowaniem postanowień artykułu 6 ustęp 3 i artykułu 13, Komisja w szczególności posiada samodzielne upoważnienie do zawierania w imieniu Organizacji tych umów z organizacjami międzynarodowymi, Umawiającymi się Stronami lub innymi państwami, które są konieczne dla wykonania zadań Organizacji określonych w artykule 2.
3. Na wniosek Agencji, Komisja może delegować na Agencję decyzję w sprawie rozpoczęcia negocjacji i zawarcia umów koniecznych do wykonania zadań określonych w artykule 2.

Artykuł XI

Do Konwencji dodaje się Artykuł 12, który otrzymuje brzmienie:

“Artykuł 12.

1. Umowy pomiędzy Organizacją i jedną lub więcej z Umawiających się Stron, lub z jednym lub więcej państwem nieczłonkowskim albo organizacją międzynarodową, odnoszące się do zadań określonych w artykule 12, ustalają poszczególne zadania, prawa i obowiązki Stron umowy łącznie z zarządzaniem finansami, a także określają działania jakie mają być podjęte. Umowy te negocjowane są przez Agencję stosownie do postanowień artykułu 6 ustęp 3 i Artykułu 11 ustęp 3.

Artykuł XII

Artykuł 13 i 14 Konwencji zostają uchylone. Artykuł 31 Konwencji zostaje oznaczony jako 13, zaś artykuł 15 Konwencji zostaje oznaczony jako 14. Artykuł 16 Konwencji zostaje uchylony.

Artykuł XIII

Artykuł 17 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 15 i otrzymuje następujące brzmienie:

“Artykuł 15.

W przypadku wykonywania zadań Organizacji określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b) Agencja stosuje przepisy obowiązujące na terytoriach Umawiających się Stron i w przestrzeni powietrznej, której obsługa została powierzona służbom ruchu lotniczego Umawiających się Stron na podstawie umów międzynarodowych, których są one stronami.

Artykuł XIV

Artykuł 18 Konwencji zostaje oznaczony jako 16 i otrzymuje

brzmienie:

“Artykuł 16.

W przypadkach wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b Agencja, w granicach uprawnień nadanych służbom ruchu lotniczego, wydaje wszelkie niezbędne instrukcje dowódcom statków powietrznych. Dowódcy statków powietrznych zobowiązani są do zastosowania się do tych instrukcji, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, określonych w przepisach, o których mowa w artykule 15”.

Artykuł XV

Artykuł 19 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 17 i otrzymuje brzmienie:

“Artykuł 17.

W przypadku wykonywania zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b), naruszenie przepisów żeglugi powietrznej popełnione w przestrzeni powietrznej, w której zapewnienie służb ruchu lotniczego zostało powierzono Agencji, jest odnotowywane w raportach specjalnie do tego upoważnionych urzędników Umawiających się Stron, z zachowaniem uprawnienia urzędników Umawiających się Stron do dokonywania, zgodnie z prawem krajowym, zgłoszeń o naruszeniach takiego samego rodzaju. Raporty, o których mowa powyżej odnoszą przed sądami krajowymi taki sam skutek, jak te, które zostały sporządzone przez urzędników danego państwa wyznaczonych do zgłaszania naruszeń tego samego rodzaju.

Artykuł XVI

Do Konwencji dodaje się artykuł 18 o następującym brzmieniu:

"Artykuł 18.

1. Nie można ograniczać w żaden sposób rozpowszechniania publikacji i innych materiałów informacyjnych wysyłanych z Organizacji lub przysyłanych do niej w związku z jej oficjalną działalnością.
2. Dla celów oficjalnego kontaktowania się i przesyłania wszystkich jej dokumentów, Organizacja - korzysta z uprzywilejowanego traktowania nie mniejszego aniżeli zapewnia każda Umawiająca się Strona porównywalnym organizacjom międzynarodowym.

Artykuł XVII

Artykuł 20 Konwencji uchyla się. Artykuły 21, 22 i 23 Konwencji zostają oznaczone jako 19, 20 i 21. W dotychczasowym artykule 22 ustęp 4 odesłanie do artykułu 36 Statutu Agencji zastępuje się odesłaniem do artykułu 25 Statutu.

Artykuł VIII

Artykuł 24 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 22 i otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 22.

1. Agencja może powołać do służby wykwalifikowane osoby będące obywatelami Umawiających się Stron.
2. Pracownicy Organizacji i członkowie ich rodzin, prowadzący z nimi wspólne gospodarstwo domowe mogą korzystać ze zwolnienia od restrykcyjnych środków emigracyjnych i związanych z rejestracją cudzoziemców, ogólnie przyznawanego personelowi porównywalnych organizacji międzynarodowych.
3. a) Umawiające się strony, w okresie międzynarodowego kryzy-

su przyznają pracownikom Agencji i członkom ich rodzin prowadzących z nimi wspólne gospodarstwo domowe, te same ułatwienia repatriacyjne, co pracownikom innych organizacji międzynarodowych.

b) Postanowienie, o którym mowa w literze a) nie dotyczy zobowiązań pracowniczych wobec Organizacji.

4. Od postanowień ustępu 1 i 2 nie ma wyjątków, chyba, że chodzi o względy polityki państwowej, bezpieczeństwa lub zdrowia publicznego.

5. Personel Organizacji:

a) w przypadku przywozu rzeczy osobistych, majątku ruchomego i innych przedmiotów użytku domowego, jeżeli nie są nowe i są przywiezione z zagranicy w celu pierwszego osiedlenia się na danym terytorium oraz w przypadku wywozu tych samych rzeczy i majątku ruchomego po zakończeniu swojego zatrudnienia, zwolniony jest od opłat celnych i kosztów, innych aniżeli te, które są związane ze świadczeniem usług,

b) przy podejmowaniu swoich obowiązków na terytorium jakiegokolwiek Umawiającej się Strony, może wwieźć swój samochód osobisty korzystając czasowo ze zwolnienia od cła, a następnie, lecz nie później jednak niż po upływie okresu zatrudnienia, wywieźć ten pojazd korzystając również w tym przypadku ze zwolnienia od cła. W obydwu sytuacjach musi on jednak spełnić warunki uznane przez rząd zainteresowanych Umawiających się Stron, w każdym indywidualnym przypadku, za konieczne do spełnienia,

c) posiada nienaruszalność ich oficjalnych świadectw i dokumentów.

6. Umawiające się Strony nie są zobowiązane do zapewnienia ich własnym obywatelom ułatwień, o których mowa w ustępie 5 li-

tera a) i b).

7. Dodatkowo oprócz przywilejów, zwolnień i ułatwień zapewnionych pracownikom Organizacji, Dyrektor Generalny Agencji posiada immunitet w zakresie jurysdykcji dotyczącej dokumentów, w tym wypowiedzi słownych i pisanych, w ramach wykonywania przez niego jego funkcji. Immunitet ten nie ma zastosowania w przypadku popełnienia wykroczenia w ruchu drogowym albo w przypadku wyrządzenia szkody przez pojazd należący do niego lub kierowany przez niego.
8. Zainteresowane rządy zobowiązane są podjąć wszystkie niezbędne działania do zapewnienia nie restrykcyjnego przesyłania wynagrodzeń netto pracowników."

Artykuł XIX

Do Konwencji się dodaje się artykuł 23, który otrzymuje następujące brzmienie:

"Artykuł 23

Reprezentanci Umawiających się Stron, w czasie wykonywania swoich zadań i w trakcie podróży do i z miejsc posiedzeń, posiadają nietykalność wszystkich swoich oficjalnych świadectw i dokumentów ."

Artykuł XX

Do Konwencji dodaje się nowy artykuł 24, który otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 24

Z powodu ich własnego systemu gwarancji socjalnych, Organizacja, Dyrektor Generalny i pracownicy Organizacji zwolnieni są z wszelkich obowiązkowych składek na rzecz krajowych organów

zabezpieczenia socjalnego, bez uszczerbku dla umów pomiędzy Organizacją a Umawiającymi się Stronami, istniejących od czasu wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981r.”

Artykuł XXI

Artykuł 26 Konwencji otrzymuje brzmienie;

“Artykuł 26

1. (a) Urządzenia Organizacji są nienaruszalne. Nieruchomości i majątek Organizacji zwolniony jest od jakiegokolwiek zajęcia, wywłaszczenia lub konfiskaty.

(b) Archiwa Organizacji i wszystkie jej oficjalne świadectwa i dokumenty są nienaruszalne, gdziekolwiek by się nie znajdowały.

2. Nieruchomości i majątek Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji, z wyjątkiem egzekucji w wyniku wyroku sądowego. Jednakże urządzenia Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji.

3. Jednakże, w celu umożliwienia prowadzenia postępowania sądowego i zapewnienia wykonalności wyroków sądowych na ich odpowiednich obszarach, właściwe władze państwa, na terenie którego Organizacja ma swoją siedzibę oraz państw, na terenie których zlokalizowane są urządzenia i archiwa Organizacji, udostępniają te urządzenia i archiwa, po powiadomieniu o tym Dyrektora Generalnego Agencji.

Artykuł XXII

Artykuł 22 Konwencji uchyla się.

Artykuł XXIII

Artykuł 23 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 28 i otrzymuje brzmienie:

" Artykuł 28

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b) Agencja zobowiązana jest uwzględniać umowy międzynarodowe i przepisy krajowe odnoszące się do dopuszczenia do lotu, przelotu i bezpieczeństwa lotu nad terytoriami Umawiających się Stron oraz podejmować wszelkie działania niezbędne do zastosowania tych umów i przepisów."

Artykuł XXIV

Artykuł 30 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 29 i otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 29

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b), w celu umożliwienia Umawiającym się Stronom dokonania sprawdzenia czy stosowane są umowy międzynarodowe i przepisy krajowe, Agencja jest zobowiązana do przekazywania Umawiającym się Stronom na ich żądanie wszystkich niezbędnych informacji dotyczących statku powietrznego, na temat którego posiada wiedzę wynikającą z wykonywania przez nią tych zadań."

Artykuł XXV

Artykuł 32 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 30.

Artykuł XXVI

Artykuł 33 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 31.

Artykuł XXVII

Artykuł 34 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 32, zaś ustęp 3 tego artykułu otrzymuje brzmienie:

"3. Postanowienia artykułu 1, artykułu 11, artykułu 19 i artykułu 20 załączonego statutu, nie mogą być jednakże zmienione przez Komisję".

Artykuł XXVIII

Artykuł 35 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 33 i otrzymuje brzmienie:

"Artykuł 33

W przypadku stanu zagrożenia lub wojny postanowienia niniejszej Konwencji nie wpływają na swobodę działania zaangażowanych Umawiających się Stron."

Artykuł XXIX

Artykuł 36 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 34.

Artykuł XXX

Artykuł 38 Konwencji uchyla się.

Artykuł XXXI

Artykuł 39 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 35; ustęp 1 i ustęp 2 tego artykułu otrzymują brzmienie:

"1. Ważność niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981r., zostaje przedłużona na

okres dwudziestu lat od daty wejścia w życie tego Protokołu.

2. Okres, o którym mowa w ustępie 1 zostanie automatycznie przedłużony na okres pięciu lat, chyba, że Umawiająca się Strona, w ciągu ostatnich dwóch lat przed upływem bieżącego okresu, w drodze pisemnej notyfikacji rządowi Królestwa Belgii, wyrazi swój zamiar wypowiedzenia Konwencji. Rząd Królestwa Belgii notyfikuje rządowi innych państw, będących członkami Konwencji o otrzymaniu takiej notyfikacji.

Artykuł XXXII

Artykuł 40 Konwencji uchyla się.

Artykuł XXXIII

Artykuł 41 Konwencji zostaje oznaczony jako artykuł 36; ustęp 1 i ustęp 4 tego artykułu otrzymuje brzmienie:

"1. Przystąpienie do niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981r., przez państwo nie będące sygnatariuszem wymienionego Protokołu, uzależnione jest:

(a) od zgody Komisji wyrażonej w drodze jednomyślnego głosowania, i

(b) od złożenia przez to państwo (nie będące sygnatariuszem Protokołu) dokumentu przystąpienia do Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych, otwartej do podpisu w Brukseli w 1981r.

4. Przystąpienie nabiera mocy pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu złożenia na przechowanie dokumentu przystąpienia."

Artykuł XXXIV

Artykuł 42 Konwencji zostaje uchylony.

Artykuł XXXV

Załącznik nr 1 do Konwencji, zawierający statut Agencji, zostaje zastąpiony przez załącznik nr 1 do niniejszego Protokołu.

Artykuł XXXVI

Załącznik nr 2 do Konwencji zostaje zastąpiony przez załącznik nr 2 do niniejszego Protokołu i otrzymuje tytuł: "Rejony Informacji Powietrznej (Artykuł 3 Konwencji)".

Artykuł XXXVII

Protokół podpisania Konwencji uchyla się.

Artykuł XXXVIII

Wprowadza się następujące zmiany w Protokole Dodatkowym do Konwencji, podpisanym w Brukseli dnia 6 lipca 1970r., zmienionym przez Protokół podpisany w Brukseli dnia 21 listopada 1978r.:

1. Odnośniki do artykułów 21 i 22 Konwencji i ustępu 1 artykułu 22 Konwencji zawarte w artykule 1 ustęp 1 Protokołu z 1970r. zostają zastąpione odnośnikami do artykułów 19 i 20 Konwencji zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981r., i do ustępu 1 artykułu 20 Konwencji zmienionej przez wspomniany Protokół.

2. W celu zastosowania artykułu 2 Protokołu z 1978 r., odnośnik do artykułu 14 Statutu Agencji zawarty w artykule 3 ustęp 1 Protokołu z 1970r. zostaje zastąpiony przez odnośnik do artykułu 12 Statutu Agencji zawartego w załączniku nr 1 do Konwencji zmienionej przez Protokół otwarty do podpisu w Brukseli w 1981r.

3. Odnośnik do artykułu 33 Konwencji zawarty w artykule 5 Protokołu z 1970r. zostaje zastąpiony przez odnośnik do artykułu 31 Konwencji zmienionej przez Protokół otwarty do podpisu w Brukseli w 1981r.

4. Odnośnik do artykułu 41 Konwencji zawarty w artykule 8 ustęp 1 i 2 Protokołu z 1970r. zostaje zastąpiony przez odnośnik do artykułu 36 Konwencji zmienionej przez Protokół otwarty do podpisu w Brukseli w 1981r.

Artykuł XXXIX

Postanowienia przejściowe regulujące sprawę przejścia od porozumień funkcjonujących na mocy Konwencji do porozumień funkcjonujących na mocy Konwencji zmienionej niniejszym Protokołem zawarte są w załączniku nr 3 do niniejszego Protokołu.

Artykuł XL

1. Niniejszy Protokół otwarty jest do podpisu przez wszystkie państwa strony Konwencji do dnia 28 lutego 1981r. Ponadto jest on również otwarty do podpisu, przed datą jego wejścia w życie, przez każde inne państwo zaproszone do wzięcia udziału w konferencji dyplomatycznej, na której Protokół ten został przyjęty, i każde inne państwo, uprawnione do złożenia podpisu w wyniku, wyrażonej jednomyślnie, zgody stałej Komisji.

2. Niniejszy Protokół podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfika-

cji składa się na przechowanie rządowi Królestwa Belgii.

3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie w dniu 1 marca 1983r., pod warunkiem, że wszystkie państwa strony Konwencji ratyfikują go przed tą datą. W przeciwnym razie, wchodzi on w życie albo dnia 1 lipca albo dnia 1 stycznia danego roku, następującego po złożeniu ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego, w zależności od tego czy był on złożony w czasie pierwszych czy drugich sześciu miesięcy roku.

4. W stosunku do państwa sygnatariusza niniejszego Protokołu, nie będącego stroną Konwencji, i którego dokument ratyfikacji został złożony po dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu, Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie złożenia dokumentu ratyfikacji.

5. Państwo sygnatariusz niniejszego Protokołu, nie będące stroną Konwencji, poprzez ratyfikację Protokołu staje się również stroną Konwencji zmienionej przez Protokół.

6. Rząd Królestwa Belgii notyfikuje rządowi innych państw stron Konwencji i rządowi każdego państwa sygnatariusza niniejszego Protokołu o każdym podpisie, złożeniu dokumentu ratyfikacji i dacie wejścia w życie niniejszego Protokołu stosownie do postanowień ustępów 3 i 4.

Artykuł XLI

Ratyfikacja niniejszego Protokołu oznacza jednocześnie ratyfikację Umowy Wielostronnej w sprawie opłat trasowych, otwartej do podpisu w 1981r.

Artykuł XLII

Konwencja i niniejszy Protokół tworzą jeden dokument pod nazwą "EUROCONTROL" Międzynarodowa Konwencja o współpracy w dzie-

dzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej zmieniona w Brukseli w 1981r.”

Artykuł XLIII

Rząd Królestwa Belgii spowoduje zarejestrowanie niniejszego Protokołu w Sekretariacie Generalnym Narodów Zjednoczonych, na podstawie artykułu 102 Karty Narodów Zjednoczonych, i w Radzie Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, na podstawie artykułu 83 Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944r.

Na dowód czego niżej podpisani przedstawiciele, po przedstawieniu swoich pełnomocnictw, znajdujący się w dobrej i właściwej formie, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 1981r. w języku niemieckim, angielskim, francuskim, holenderskim i portugalskim ;jeden tekst oryginalny zostanie złożony na przechowanie w archiwach rządu Królestwa Belgii, który przekaże jego uwierzytelnione kopie rządowi innych państw sygnatariuszy. W przypadku rozbieżności tekst w języku francuskim jest rozstrzygający.

W imieniu:

Republiki Federalnej Niemiec :

Królestwa Belgii :

Republiki Francuskiej

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej:

Irlandii:

Wielkiego Księstwa Luksemburga:

Królestwa Holandii:

Republiki Portugalskiej:.

Załącznik Nr 1

STATUT AGENCJI

STATUT AGENCJI

Artykuł 1

Działalność Agencji, ustanowionej na podstawie artykułu 1, reguluje niniejszy Statut.

Artykuł 2

1. Agencja jest organem odpowiedzialnym za wykonanie zadań powierzonych jej przez Konwencję lub przez Komisję.

2. W zakresie zapewnienia służb w żegludze powietrznej zadania Agencji są następujące:

- a) zapobieganie zderzeniom statków powietrznych,
- b) zapewnianie uporządkowanego i szybkiego przepływu ruchu lotniczego,
- c) doradzanie i udzielanie informacji w celu zapewnienia bezpiecznego i sprawnego kierowania lotami,
- d) powiadamianie właściwych organizacji o statku powietrznym potrzebującym pomocy służb poszukiwawczo-ratowniczych i udzielanie tym organizacjom niezbędnej pomocy.

3. Agencja posiada prawo do instalowania urządzeń niezbędnych do wykonywania przez nią jej zadań i zapewnienia ich prawidłowego funkcjonowania.

4. Agencja ściśle współpracuje z władzami wojskowymi w celu

osiągnięcia jak najskuteczniejszego i najekonomiczniejszego spełnienia potrzeb ruchu lotniczego i specjalnych potrzeb lotnictwa wojsowego.

5. W celu wykonania swoich zadań zgodnie z warunkami określonymi w artykule 7 ustęp 2, Agencja, między innymi, może budować oraz użytkować urządzenia i budynki potrzebne jej do funkcjonowania, a w szczególności ośrodki poszukiwawczo rozwojowe ruchu lotniczego, ośrodki zarządzania ruchem lotniczym, szkoły przeznaczone dla specjalistycznego i zaawansowanego szkolenia pracowników służb ruchu lotniczego. Jednakże, o ile jest to możliwe, w celu uniknięcia zbędnego działania, powinna ona wykorzystywać krajowe służby techniczne i istniejące krajowe urządzenia.

Artykuł 3

Stosownie do uprawnień przyznanych Komisji, Agencja jest administrowana przez Komitet Zarządzający zwany dalej "Komitetem", i przez Dyrektora Generalnego.

Artykuł 4

1. Komitet składa się z przedstawicieli każdej Umawiającej się Strony, która w szczególności ze względu na potrzebę reprezentowania zarówno interesów lotnictwa cywilnego jak i wojskowego, ma prawo do wyznaczenia kilku swoich przedstawicieli. Tylko jeden z tych przedstawicieli ma prawo głosowania i powinien nim być wysokiej rangi urzędnik w swoim kraju, odpowiedzialny za sprawy żeglugi powietrznej. Każdy przedstawiciel powinien wskazać osobę, która będzie go w sposób ważny reprezentowała w przypadku nieobecności.

2. Z przyczyn określonych w artykule 2 ustęp 1 litera 1 Konwencji Komitet powinien być rozszerzony o udział przedstawicieli państw nieczłonkowskich, będących Stronami Wielostronnej Umowy w sprawie opłat trasowych. Rozszerzony Komitet podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami tej Umowy.

3. Jeżeli rozszerzenie składu Komitetu następuje na podstawie innych umów zawartych przez Organizację i państwem nieczłonkowskim zgodnie z artykułem 2 ustęp 1 Konwencji, w szczególności ze względu na zarządzanie ruchem lotniczym, Komitet podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami tych umów.

Artykuł 5

1. Dla potrzeb głosowania w Komisji quorum stanowią uprawnieni do głosowania przedstawiciele wszystkich Umawiających się Stron z wyjątkiem jednej.

2. Przy braku quorum debata zostaje przełożona na późniejszy termin, nie wcześniejszy jednak aniżeli dziesięć dni po poprzednim posiedzeniu; w tym przypadku quorum stanowi co najmniej połowa liczby przedstawicieli uprawnionych do głosowania.

Artykuł 6

1. Komitet sam ustanawia regulamin swojego działania, łącznie w wyboem Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego i wyznaczeniem Sekretarza.

2. Regulamin , o którym mowa w ustępie 1 zawiera postanowienia dotyczące niezdolności do pełnienia obowiązków. Protokoły z posiedzeń rozsyłane są drogą listowną, zaś w pilnych przypadkach telegraficznie, i zawierają one porządek dzienny posiedzenia.

3. Regulamin podlega zatwierdzeniu przez Komisję

Artykuł 7

1. Komitet podejmuje decyzje w sprawach organizacyjnych Agencji z uwzględnieniem propozycji zgłoszonych przez Dyrektora Generalnego.

2. Komitet przedkłada Komisji do zatwierdzenia decyzję w sprawie kroków jakie zamierza podjąć zgodnie z artykułem 2 ustęp 5.

Artykuł 8

Każdego roku Komitet składa Komisji sprawozdanie z działalności i finansowej sytuacji Organizacji.

Artykuł 9

1. Na żądanie Komisji, Komitet opracowuje kilkuletnie programy inwestycyjne i plany pracy . Programy i plany podlegają zatwierdzeniu przez Komisję.

2. Komitet powinien, w szczególności, zgodnie z postanowieniami Konwencji przedstawić Komisji do zatwierdzenia:

a) sporządzone programy zadań określonych w artykule 2 ustęp 1 litera a), e), f) i j) Konwencji,

b) sformułowane wspólne zadania długoterminowe określone w artykule 2 ustęp 1 litera b) Konwencji,

c) programy badań poszukiwawczych i rozwojowych określonych w artykule 2 ustęp 1 litera g) Konwencji,

d) opracowane wspólne plany średniookresowe określone w

artykule 2 ustęp 1 litera c) Konwencji i sformułowaną wspólną politykę w zakresie systemów naziemnych i napowietrznych systemów oraz szkolenia pracowników zgodnie z ustępem 1 litera d) artykułu 2 Konwencji,

e) umowy zawarte zgodnie z artykułem 2 Konwencji,

f) przygotowanie badań określonych w artykule 2 ustęp 1 litera h) i i) Konwencji.

3. Z zachowaniem uprawnień przyznanych Komisji zgodnie z artykułem 11 ustęp 3 Konwencji, Komitet podejmuje decyzję o rozpoczęciu negocjacji z prawem wglądu do postanowień umów, o których mowa w artykule 2 Konwencji i zatwierdza, i ile jest taka potrzeba, negocjowane umowy.

Artykuł 10

Komitet opracowuje i przedstawia Komisji do zatwierdzenia:

- postanowienia dotyczące oferentów, umów najmu/dzierżawy dla zapewnienia towarów i usług na rzecz Organizacji i warunków tych umów,
- ogólne warunki umów w zakresie świadczenia usług przez Organizację.

Artykuł 11

Komitet opracowuje i przedkłada Komisji do zatwierdzenia przepisy finansowe, które określają, w szczególności, zasady rachunkowości odnoszące się do przychodów i wydatków, warunki płacenia składek przez poszczególne kraje i warunki, na których Organizacja może zaciągać pożyczki.

Artykuł 12

1. Komitet opracowuje i przedstawia Komisji do zatwierdzenia

regulamin pracy Agencji :, który:

- zawiera, w szczególności, postanowienia odnoszące się do narodowości personelu, siatki płac, rent/emerytur, niezdolności do zatrudnienia, tajemnicy służbowej i ciągłości służby,
- określa te stanowiska, które są nie mogą być łączone z innymi stanowiskami bez zgody Dyrektora Generalnego.

2. Trybunał Administracyjny Międzynarodowej Organizacji Pracy posiada wyłączną jurysdykcję w sporach pomiędzy Organizacją i personelem Agencji, z wyłączeniem jurysdykcji wszystkich innych sądów i trybunałów, krajowych oraz międzynarodowych.

Artykuł 13

1. Agencja jest uprawniona do bezpośredniego zatrudniania pracowników, jeżeli tylko Umawiające się Strony nie posiadają pracowników odpowiednio wykwalifikowanych do pracy na je rzecz.. Agencja może uzgodnić z państwami, nie będącymi członkami Organizacji, zatrudnienie wykwalifikowanych pracowników z takiego państwa w nawiązaniu do realizacji umów, o których mowa w artykule 5 ustęp 2 i ustęp 3 Konwencji.

2. Pracownicy zatrudnieni w krajowych jednostkach administracyjnych, w okresie zatrudnienia w Agencji, podlegają regulaminowi pracy Agencji.

3. Pracownicy krajowych jednostek administracyjnych mogą zawsze powrócić do pracy w tej administracji i nie będzie to uważane jako środek dyscyplinarny.

Artykuł 14

1. Decyzje podejmowane są przez Komitet większością głosów

ważonych.

2. Większość głosów ważonych oznacza więcej niż połowę oddanych głosów w następującym rozumieniu:

- głosy te są wazone zgodnie z artykułem 8 Konwencji,
- głosy te reprezentują większość głosujących Umawiających się Państw.

3. Jeżeli w czasie głosowania taka sama liczba głosów będzie za i przeciw propozycji, Przewodniczący decyduje albo o ponownym głosowaniu podczas tego samego posiedzenia albo wpisuje je do porządku dziennego następnego posiedzenia wyznaczając datę posiedzenia. W przypadku równowagi głosów podczas następnego posiedzenia rozstrzyga głos Przewodniczącego.

Artykuł 15

1. Dyrektor Generalny jest wyznaczany na pięcioletni okres urzędowania przez Komitet w drodze głosowania przeprowadzonego zgodnie z artykułem 14 ustęp 2, przy czym większość obliczona zgodnie z tym ustępem nie może być mniejsza aniżeli 70% oddanych głosów ważonych.. Okres jego urzędowania może być ponowiony w ten sam sposób.

2. Dyrektor Generalny reprezentuje Organizację w postępowaniach sądowych i wszystkich sprawach cywilnych.

3. Zgodnie z ogólną polityką ustanowioną przez Komitet i Komisję Dyrektor Generalny :

- a) odpowiedzialny jest za sprawne funkcjonowanie Agencji,
- b) może wyznaczać pracowników i określać czas ich służby zgodnie z regulaminem pracy,

c) może zaciągać pożyczki na okres nie przekraczający roku zgodnie z przepisami finansowymi i w granicach limitów ustalonych w tym celu przez Komisję,

d) może zawierać umowy zarówno w zakresie zaopatrzenia Organizacji w towary i usługi , jak i sprzedaży towarów i usług przez Organizację zgodnie z przepisami, o których mowa w artykule 10 i w granicach limitów ustalonych w tym celu przez Komisję.

4. Dyrektor Generalny może wykonywać zadania, o których mowa w tym artykule bez wcześniejszego powiadomienia o tym Komisji, ale we wszystkich sprawach informuje Komitet o krokach podjętych w czasie realizacji przysługujących mu uprawnień.

5. Komitet określa warunki wyznaczania zastępcy Dyrektora Generalnego do pełnienia jego obowiązków .

Artykuł 16

1. Preliminarz wszystkich przychodów i wydatków Agencji opracowuje się na każdy rok obrachunkowy.

2. W budżecie przychody i wydatki powinny być zrównoważone. Przychody i wydatki Agencji dotyczące ośrodków poszukiwawczych i rozwojowych, szkół i innych instytucji, o których mowa w artykule 2 ustęp 5 powinny być szczegółowo wykazane w specjalnym sprawozdaniu.

Artykuł 17

1. Rok obrachunkowy rozpoczyna się dnia 1 stycznia danego roku i kończy 31 grudnia tego roku.

2. Preliminarz na każdy rok obrachunkowy Komitet powinien

przedkładać Komisji nie później niż do dnia 31 października każdego roku.

Artykuł 18

Komitety przedkłada Komisji do zatwierdzenia propozycje dotyczące tworzenia budżetu i stosowanych jednostek obrachunkowych .

Artykuł 19

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2 roczna składka każdej Umawiającej się Strony, obliczana jest na każdy rok obrachunkowy przy zastosowaniu następującej formuły :

a) wstępne 30% składki obliczane jest proporcjonalnie do wartości dochodu narodowego brutto Umawiającej się Strony, zdefiniowanego w ustępie 3,

b) uzupełniająca 70 % składki obliczane jest proporcjonalnie do wartości podstawowych kosztów własnych urzędzeń trasowych Umawiającej się Strony, zdefiniowanych w ustępie 4.

2. Od żadnej z Umawiających się Stron nie można żądać, w jakimkolwiek roku obrachunkowym, zapłacenia składki przekraczającej 30% ogólnej sumy składek Umawiających się Stron. Jeżeli składka jakiejkolwiek Umawiającej się Strony wyliczona zgodnie z ustępem 1 przekracza 30%, to nadwyżka ta zostanie rozdzielona pomiędzy inne Umawiające się Strony zgodnie z zasadami określonymi w tym ustępie.

3. Dochód narodowy brutto używany do obliczeń pochodzi ze statystyk Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju - lub przy braku tych danych, od organizacji dającej równorzędne gwarancje i wyznaczonej decyzją Komisji- i ustalany jest poprzez wyliczenie średniej arytmetycznej z ostatnich trzech

lat, za które te dane statystyczne są dostępne. Wartość produktu narodowego brutto jest wyliczana na podstawie współczynnika kosztów produkcji i cen bieżących wyrażonych w europejskich jednostkach obrachunkowych.

4. Podstawowe koszty własne użyte do obliczeń są to koszty podstawowe powstałe w czasie ostatniego roku poprzedzającego dany rok obrachunkowy.

Artykuł 20

1. Organizacja może zaciągać pożyczki na międzynarodowych rynkach finansowych Umawiających się Stron w celu zapewnienia Organizacji środków niezbędnych do wykonania jej zadań.

2. Organizacja może emitować pożyczki na finansowych rynkach Umawiających się Stron zgodnie z krajowymi przepisami prawnymi dotyczącymi pożyczek wewnętrznych, lub, w przypadku braku takich przepisów, na podstawie umowy z Umawiającą się Stroną.

3. Procedurę zaciągania i emitowania pożyczek przez Organizację określają przepisy finansowe.

4. Każdy budżet określa maksymalną kwotę pożyczki, jaką Organizacja może zaciągnąć w czasie roku objętego tym budżetem.

5. W sprawach objętych postanowieniami niniejszego artykułu Organizacja działa w porozumieniu z właściwymi władzami Umawiających się Stron lub z ich bankami emisyjnymi.

Artykuł 21

Jeżeli okoliczności tego wymagają budżet może być zrewidowany w czasie roku obrachunkowego, zgodnie z wymaganiami ustalonymi

dla jego przygotowania i zatwierdzenia.

Artykuł 22

1. Rachunek wszystkich budżetowych przychodów i wydatków podlega corocznemu sprawdzeniu przez Komisję rewizyjną składającą się z dwóch urzędników-ekspertów należących do władz administracyjnych Umawiających się Stron.. Urzędnicy ci, różnej narodowości, są wyznaczani przez Komisję na wniosek Komitetu zgodnie z artykułem 6 ustęp 2 litera b Konwencji. Wydatki odnoszące się do Komisji rewizyjnej pokrywa Organizacja.

2. Rewizję ksiąg, dokonywaną na podstawie rachunków i w razie potrzeby " *in situ* " , przeprowadza się w celu ustalenia regularności przychodów i wydatków oraz zweryfikowania czy zarządzanie finansowe jest zadawalające. Komisja rewizyjna przedstawia raport Komisji po zakończeniu każdego roku obrachunkowego.

Artykuł 23

1. Administracyjna i techniczna kontrola służb Agencji jest przeprowadzana, na żądanie Komisji, z własnej inicjatywy Agencji albo na żądanie Komitetu lub Dyrektora Generalnego.

2. Inspekcja, o której mowa w ustępie 1 dokonywana jest przez urzędników władz administracyjnych Umawiających się Stron. Każda Komisja inspekcyjna składa się co najmniej z dwóch osób różnej narodowości i powinna mieć w swoim składzie, o ile jest to możliwe, osobę która już uczestniczyła we wcześniejszej inspekcji.

Artykuł 24

Języki robocze Agencji określa Komitet.

Artykuł 25

Agencja wydaje publikacje niezbędne do jej funkcjonowania.

Artykuł 26

Komitet przedstawia Komisji do zatwierdzenia wszelkie zmiany Statutu, które Komitet uzna za konieczne, zgodnie z postanowieniem artykułu 32 ustęp 3 Konwencji.

REJONY INFORMACJI POWIETRZNEJ
(Artykuł 3 Konwencji)

Umawiające się Państwa

Republika Federalna Niemiec

Górny Rejon Informacji Powietrznej Hanower
Górny Rejon Informacji Powietrznej Nadrenia
Rejon Informacji Powietrznej Brema
Rejon Informacji Powietrznej Dusseldorf
Rejon Informacji Powietrznej Frankfurt
Rejon Informacji Powietrznej Monachium

Królestwo Belgii - Wielkie Księstwo Luksemburga

Górny Rejon Informacji Powietrznej Bruksela
Rejon Informacji Powietrznej Bruksela

Republika Francuska

Górny Rejon Informacji Powietrznej Francja
Rejon Informacji Powietrznej Paryż
Rejon Informacji Powietrznej Brest
Rejon Informacji Powietrznej Bordeaux
Rejon Informacji Powietrznej Marsylia

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii

Górny Rejon Informacji Powietrznej Szkocja
Rejon Informacji Powietrznej Szkocja
Górny Rejon Informacji Powietrznej Londyn
Rejon Informacji Powietrznej Londyn

Irlandia

Górny Rejon Informacji Powietrznej Shannon
Rejon Informacji Powietrznej Shannon

Królestwo Holandii

Rejon Informacji Powietrznej Amsterdam

Republika Portugalii

Górny Rejon Informacji Powietrznej Lizbona

Rejon Informacji Powietrznej Lizbona

Rejon Informacji Powietrznej Santa Maria

**UJEDNOLICONY TEKST
POSTANOWIEŃ ISTNIEJĄCEJ KONWENCJI
I PÓŹNIEJSZYCH JEJ ZMIAN ZAWARTYCH W
PROTOKOLE**

**UJEDNOLICONY TEKST POSTANOWIENÍ ISTNIEJĄCEJ KONWENCJI
I PÓŹNIEJSZYCH JEJ ZMIAN ZAWARTYCH W PROTOKOLE**

Artykuł 1

Umawiające się Strony wyrażają zgodę na wzmocnienie współpracy i rozwinięcie wspólnej działalności w dziedzinie żeglugi powietrznej, biorąc w należyty sposób pod uwagę potrzeby obronności oraz zapewnianie maksymalnej wolności wszystkim użytkownikom przestrzeni powietrznej, przy zachowaniu wymaganego poziomu bezpieczeństwa żeglugi powietrznej.

Umawiające się Strony postanowiły, co następuje:

- a) ustalić wspólne długoterminowe cele w dziedzinie żeglugi powietrznej i wprowadzić w tym zakresie wspólne średniookresowe plany odnoszące się do służb ruchu lotniczego i urzędzeń,
- b) sformułować wspólne plany w zakresie zaawansowanego szkolenia, środków proceduralnych, programów poszukiwawczych i rozwojowych dotyczących urzędzeń i służb związanych z bezpieczeństwem, sprawnością i szybkością przepływu ruchu lotniczego;
- c) planować wszelkie inne środki potrzebne do zapewnienia bezpiecznego i uporządkowanego przepływu ruchu lotniczego;
- d) utworzyć wspólny fundusz doświadczalny w zakresie operacyjnych, technicznych i finansowych aspektów żeglugi powietrznej;
- e) koordynować swoją działalność, z uwzględnieniem międzynarodowego systemu zarządzania przepływem ruchu lotniczego, w celu zapewnienia jak najbardziej efektywnego wykorzystania przestrzeni powietrznej.

2. Dla tego celu, niniejszym ustanawiają "Europejską Organizację Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej (EUROCONTROL)", zwaną dalej "Organizacją", działającą we współpracy z krajowymi władzami cywilnymi i wojskowymi. Organizacja składa się z dwóch organów:

- "Stałej Komisji do Spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej zwanej dalej "Komisją", będącej organem odpowiedzialnym za formułowanie ogólnej polityki Organizacji;
- "Agencji do Spraw Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej" zwanej dalej "Agencją", której statut stanowi załącznik nr 1 do niniejszej Konwencji. Agencja jest organem odpowiedzialnym za wykonanie zadań określonych w niniejszej Konwencji lub powierzonych jej, zgodnie z Konwencją, przez Komisję.

3. Siedziba Organizacji znajduje się w Brukseli.

Artykuł 2

1. Zadania Organizacji są następujące:

- a) analizowanie przyszłych potrzeb ruchu lotniczego i nowych osiągnięć technicznych koniecznych do ich zaspokojenia;
- b) rozwijanie i adaptowanie wspólnych długoterminowych zadań w dziedzinie żeglugi powietrznej,
- c) koordynowanie średniookresowych krajowych planów w celu ustanowienia wspólnego średniookresowego planu w zakresie służb i urządzeń ruchu lotniczego w granicach długoterminowych zadań, o których mowa w literze b);

- d) popieranie wspólnej polityki w zakresie naziemnych i nawięznych systemów żeglugi powietrznej, szkolenie załóg służb ruchu lotniczego;
- e) studiowanie i rozwijanie środków usprawniających efektywność i wydajność w dziedzinie żeglugi powietrznej;
- f) popieranie i prowadzenie badań, testów i prób dokonywanych przez Umawiające się strony w dziedzinie żeglugi powietrznej;
- g) koordynowanie programów poszukiwawczych i rozwojowych Umawiających się Stron odnoszących się do żeglugi powietrznej;
- h) sprawdzanie spraw z dziedziny żeglugi powietrznej będących przedmiotem badań Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i innych międzynarodowych organizacji zainteresowanych lotnictwem cywilnym;
- i) badanie zmian do Regionalnych Planów Żeglugi Powietrznej podlegających przedstawieniu Organizacji Międzynarodowego lotnictwa Cywilnego,
- j) wykonywanie wszelkich innych zadań, które zostały jej powierzone zgodnie z artykułem 1 ustęp 1 litera c);
- k) udzielanie pomocy Umawiającym się Stronom i zainteresowanym państwom, nie będącym członkami Organizacji, przy ustanawianiu i funkcjonowaniu międzynarodowego systemu zarządzania ruchem lotniczym;
- l) ustanawianie i zbieranie opłat należnych od użytkowników przestrzeni powietrznej korzystających ze służb żeglugi powietrznej, zgodnie z Wielostronną Umową w sprawie opłat trasowych w imieniu Umawiających się Stron i państw nie będących członkami tej Umowy.

Udział państwa członkowskiego w wykonywaniu powyższych za-

dań wymaga zawarcia specjalnych umów pomiędzy Organizacją i tym państwem.

2. Na życzenie jednej lub więcej Umawiających się Stron, Organizacji można powierzyć następujące zadania:

a) udzielanie pomocy takim państwom przy wykonywaniu specyficznych zadań związanych z żegluga powietrzną takich jak projektowanie i zakładanie urządzeń i służb ruchu lotniczego;

b) zapewnianie, całkowicie lub częściowo, służb i urządzeń ruchu lotniczego i kierowanie nimi w imieniu tych państw;

c) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat należnych im od użytkowników służb żeglugi powietrznej i które to opłaty nie są objęte Wielostronną Umową w sprawie opłat trasowych.

Wykonanie takich zadań w każdym przypadku wymaga zawarcia specjalnej umowy pomiędzy Organizacją a zainteresowanym państwem.

3. Organizacji można ponadto, na życzenie jednego lub więcej państw nie będących członkami Organizacji, powierzyć następujące zadania:

a) udzielanie pomocy takim państwom w zarządzaniu przepływem ruchu lotniczego oraz w planowaniu i zaopatrzeniu służb ruchu lotniczego i wyposażenia;

b) udzielanie pomocy takim państwom w obliczaniu i zbieraniu opłat trasowych, nie objętych Wielostronną Umową w sprawie opłat trasowych, należnych temu państwu od użytkowników służb żeglugi powietrznej.

Wykonanie takich zadań, wymaga w każdym przypadku zawarcia

specjalnej umowy pomiędzy Organizacją i zainteresowanym państwem.

Artykuł 3

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie do trasowych służb żeglugi powietrznej i odpowiednich służb podejścia do lądowania i lotniskowych w ruchu lotniczym odbywającym się w Rejonach Informacji Powietrznej wymienionych w załączniku nr 2.
2. Jakiegokolwiek zmiany, które Umawiające się Państwa chciałyby wprowadzić w wykazie Rejonów Informacji Powietrznej określonym w załączniku nr 2 wymagają uzyskania jednomyślnej zgody Komisji, w przypadku gdyby poprawki te mogłyby spowodować zmianę całkowitych limitów przestrzeni powietrznej objętej działaniem Konwencji. Jakiegokolwiek inne poprawki, nie powodujące takiej zmiany, podlegają notyfikacji Organizacji przez zainteresowane Umawiające się Strony.
3. Dla celów niniejszej Konwencji wyrażenie "ruch lotniczy" obejmuje ruch cywilnych statków powietrznych oraz tych wojskowych, celnych i policyjnych statków powietrznych, które stosują się do procedur Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego.

Artykuł 4

Organizacja posiada osobowość prawną. Na terytoriach Umawiających się Stron posiada pełną zdolność prawną, taką samą, jaką mają osoby prawne prawa krajowego Umawiających się Stron. Organizacja ma, między innymi, zdolność sądową oraz prawo do na-

bywania majątku ruchomego i nieruchomego oraz dokonywania jego transferu. O ile niniejsza Konwencja lub załączony do niej statut nie stanowią inaczej, Organizacja reprezentowana jest przez Agencję, która działa w jej imieniu. Agencja zarządza majątkiem Organizacji.

Artykuł 5

1. Komisja składa się z przedstawicieli Umawiających się Stron. Każda Umawiająca się Strona może wyznaczyć kilku swoich przedstawicieli, w szczególności w celu reprezentowania zarówno interesów lotnictwa cywilnego jak i obrony narodowej, przy czym mają oni jednak łącznie tylko jeden głos.
2. Dla celów określonych w artykule 2 ustęp 1 litera 1) Komisja zostaje rozszerzona o reprezentantów państw nieczłonkowskich, które są stronami Wielostronnej umowy w sprawie opłat trasowych. Rozszerzona w ten sposób Komisja podejmuje decyzje zgodnie z postanowieniami tej Umowy.
3. Jeżeli rozszerzenie składu Komisji następuje w związku z umowami zawartymi pomiędzy Organizacją i państwem nieczłonkowskim zgodnie z artykułem 2 ustęp 1, w szczególności ze względu na zarządzanie przepływem ruchu lotniczego, to wówczas rozszerzona Komisja podejmuje decyzje stosownie do postanowień tych umów."

Artykuł 6

1. Dla wykonania zadań wyznaczonych Organizacji w artykule 2 ustęp 1 Komisja podejmuje następujące działania:

a) w stosunku do Umawiających się Stron:

podaje decyzje:

- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera b) i c);
- w przypadkach określonych w artykule 2 ustęp 1 litera a) i d)-k), jeżeli uzna za potrzebne dla Umawiających się Stron powierzenie im wspólnej akcji; w takich przypadkach może ona również wydawać zalecenia Umawiającym się Stronom;

b) w stosunku do Agencji:

- zatwierdza roczny plan pracy oraz wieloletnie plany inwestycyjne i plany pracy, przedkłada je przez Agencję dla wykonania zadań określonych w artykule 2 ustęp 1, a także jej budżet i sprawozdanie z działalności; wydaje Agencji instrukcje, kiedykolwiek uzna to za potrzebne dla wykonania przez Agencję wyznaczonych jej zadań;
- podejmuje wszelkie niezbędne środki z tytułu wykonywania nadzorczych uprawnień przysługujących jej zgodnie z niniejszą Konwencją oraz statutem Agencji;
- daje Agencji potwierdzenie z wykonania budżetu.

2. Komisja ponadto, może:

- a) zatwierdzać regulaminy pracy i przepisy finansowe jak również kroki podejmowane stosownie do artykułu 7 ustęp 2 i artykułu 19 ustęp 3 statutu Agencji;
- b) wyznaczać na okres pięcioletni członków komisji rewizyjnej stosownie do artykułu 22 ustęp 1 statutu Agencji.

3. Komisja udziela Agencji upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji w sprawie specjalnych umów, o których mowa w artykule 2 i zatwierdza umowy wynegocjowane przez Agencję.
4. Postępowania przed sądem polubownym wszczynane są w imieniu Organizacji przez Komisję i prowadzone zgodnie z artykułem 31.

Artykuł 7

1. Decyzje podejmowane są przez Komisję w jednomyślnym głosowaniu Umawiających się Stron i są dla Umawiających się Stron wiążące. Jednakże, Umawiająca się Strona powinna notyfikować Komisji fakt, że ze względu na krajowe uwarunkowania nie może wykonać jednomyślnej decyzji odnoszącej się do spraw, o których mowa w artykule 2 ustęp 1 litera b) i c), ze wskazaniem przyczyn takiego uchylenia się. W ciągu 6 miesięcy od takiej notyfikacji Komisja albo dokonuje rewizji swojej wcześniejszej decyzji albo podejmuje decyzję o ustaleniu warunków lub ograniczeń jakie powinno się zastosować w stosunku do tego uchylenia. W obydwu tych przypadkach decyzja Komisji zapada w drodze jednomyślnego głosowania Umawiających się Stron.
2. Komisja podejmuje decyzję co do środków, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera a), artykule 6 ustęp 3 i artykule 11 ustęp 3 w drodze jednomyślnego głosowania.
3. Jeżeli nie postanowiono inaczej, wytyczne i środki w przypadkach przewidzianych w artykule 6 ustęp 1 litera b) oraz artykule 6 ustęp 4 wymagają uzyskania większości głosów Ko-

misji, przez co rozumie się, że:

- głosy te podlegają ważeniu stosownie do tabeli przydziału głosów określonej w artykule 8 poniżej,
- głosy te reprezentują większość głosujących Umawiających się Stron.

4. Środki, o których mowa w artykule 6 ustęp 2 litera b) Komisja przyjmuje zgodnie z ustępem 3, pod warunkiem, że odpowiednio obliczona większość nie stanowi mniej aniżeli 70% oddanych głosów ważonych.

5. Zalecenia Komisji wymagają uzyskania większości głosów Umawiających się Stron.

Artykuł 8

1. Przydział (ważenie) głosów, o którym mowa w artykule 7 jest dokonywany zgodnie z następującą tabelą:

Roczna składka Umawiającej się Strony jako procentowy udział w ogólnej rocznej wpłacie składek wszystkich Umawiających się Stron	Liczba głosów
Mniej niż 1%	1
od 1 do mniej niż 2%	2
od 2 do mniej niż 3%	3
od 3 do mniej niż 4 1/2%	4
od 4 1/2 do mniej niż 6%	5
od 6 do mniej niż do 7 1/2%	6

od 7 1/2 do mniej niż 9%	7
od 9 do mniej niż 11%	8
od 11 do mniej niż 13%	9
od 13 do mniej niż 15%	10
Od 15 do mniej niż 18%	11
od 18 do mniej niż 21%	12
od 21 do mniej niż 24%	13
od 24 do mniej niż 27%	14
od 27 do mniej niż 30%	15
30%	16

2. W celu określenia rocznych składek Umawiających się Stron na rzecz budżetu Organizacji wstępnie, z ważnością od daty wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981 r., liczba głosów zostaje ustalona w oparciu o powyższą tabelę i stosownie do postanowienia artykułu 19 statutu Agencji.

3. W przypadku przystąpienia do Konwencji nowego państwa, liczba głosów Umawiających się Stron podlega ponownemu ustaleniu według tej samej procedury.

4. Liczba głosów każdego roku podlega ponownemu ustaleniu zgodnie z powyższymi postanowieniami.

Artykuł 9

1. Komisja przyjmuje regulamin swojego działania jednogłośnie.

2. Regulamin ten określa, między innymi , zasady pracy Biura Przewodniczącego i języki robocze Komisji oraz powołuje grupy robocze Komisji.

Artykuł 10

Agencja zapewnia Komisji personel konieczny do jej pracy oraz biura wraz z ich wyposażeniem.

Artykuł 11

1. W celu realizacji celów Organizacji Komisja utrzymuje potrzebne stosunki z właściwymi państwami i organizacjami międzynarodowymi.
2. Z zachowaniem postanowień artykułu 6 ustęp 3 i artykułu 13, Komisja w szczególności posiada samodzielne upoważnienie do zawierania w imieniu Organizacji tych umów z organizacjami międzynarodowymi, Umawiającymi się Stronami lub innymi państwami, które są konieczne dla wykonania zadań Organizacji określonych w artykule 2.
3. Na wniosek Agencji, Komisja może delegować na Agencję decyzję w sprawie rozpoczęcia negocjacji i zawarcia umów koniecznych do wykonania zadań określonych w artykule 2.

Artykuł 12

Umowy pomiędzy Organizacją i jedną lub więcej z Umawiających się Stron, lub z jednym lub więcej państwem nie członkowskim albo organizacją międzynarodową, odnoszące się do zadań okre-

ślonych w artykule 12, ustalają poszczególne zadania, prawa i obowiązki Stron umowy łącznie z zarządzaniem finansami, a także określają działania jakie mają być podjęte. Umowy te negocjowane są przez Agencję stosownie do postanowień artykułu 6 ustęp 3 i Artykułu 11 ustęp 3.

Artykuł 13

W zakresie wytycznych wydawanych przez Komisję, Agencja może nawiązywać z właściwymi służbami technicznymi publicznymi lub prywatnymi Umawiających się Stron lub państw nie będących stronami Konwencji oraz organizacji międzynarodowych te stosunki, które są najistotniejsze dla koordynacji ruchu lotniczego i dla działania jej służb. W tym celu, pod warunkiem poinformowania o tym Komisji, Agencja może zawierac w imieniu Organizacji umowy o charakterze administracyjnym, technicznym lub gospodarczym, o ile są konieczne dla jej funkcjonowania.

Artykuł 14

1. Jeżeli zachodzi taka potrzeba przy nabywaniu majątku nieruchomości, koniecznego dla zlokalizowania urządzeń Organizacji na terytorium Umawiającej się Strony, na podstawie zawartej w tej sprawie umowy z rządem, uwzględnia się interes publiczny zgodnie z przepisami prawa krajowego oraz z konsekwencjami, wynikającymi z przepisów tego prawa, odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne. Procedurę wywłaszczenia na cele publiczne, przy braku umowy o nabycie nieruchomości, wszczynają właściwe organy Umawiających się Stron, zgodnie z przepisami prawa krajowego odnoszącymi się do wywłaszczania nieruchomości na cele publiczne.

2. Na tych terytoriach Umawiających się Stron, na których procedura, o której mowa w ustępie 1 nie występuje, Organizacja może wykorzystać tryb przymusowego nabycia, który jest stosowany przy dokonywaniu wywłaszczeń na rzecz lotnictwa cywilnego lub telekomunikacji.
3. Umawiające się Strony uznają prawo Organizacji do czerpania korzyści związanych ze świadczeniem usług i zainstalowaniem urządzeń na ich terytoriach, w wyniku zastosowania tych przepisów prawa krajowego, które w interesie publicznym, w tym samym celu, ograniczają prawa właścicieli majątku nieruchomego na rzecz służb państwowych, a zwłaszcza w celu ustanowienia służebności na cele publiczne.
4. Organizacja ponosi wydatki wynikające z zastosowania niniejszego artykułu, w tym za odszkodowania płatne zgodnie z prawem tego państwa, na terytorium którego położony jest majątek nieruchomy.

Artykuł 15

W przypadku wykonywania zadań Organizacji określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b) Agencja stosuje przepisy obowiązujące na terytoriach Umawiających się Stron i w przestrzeni powietrznej, której obsługa została powierzona służbom ruchu lotniczego Umawiających się Stron na podstawie umów międzynarodowych, których są one stronami.

Artykuł 16

W przypadkach wykonywania przez Organizację zadań określonych

w artykule 2 ustęp 2 litera b Agencja, w granicach uprawnień nadanych służbom ruchu lotniczego, wydaje wszelkie niezbędne instrukcje dowódcom statków powietrznych. Dowódcy statków powietrznych zobowiązani są do zastosowania się do tych instrukcji, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, określonych w przepisach, o których mowa w artykule 15”.

Artykuł 17

W przypadku wykonywania zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b), naruszenie przepisów żeglugi powietrznej popełnione w przestrzeni powietrznej, w której zapewnienie służb ruchu lotniczego zostało powierzone Agencji, jest odnotowywane w raportach specjalnie do tego upoważnionych urzędników Umawiających się Stron, z zachowaniem uprawnień urzędników Umawiających się Stron do dokonywania, zgodnie z prawem krajowym, zgłoszeń o naruszeniach takiego samego rodzaju. Raporty, o których mowa powyżej odnoszą przed sądami krajowymi taki sam skutek, jak te, które zostały sporządzone przez urzędników danego państwa wyznaczonych do zgłaszania naruszeń tego samego rodzaju.

Artykuł 18

1. Nie można ograniczać w żaden sposób rozpowszechniania publikacji i innych materiałów informacyjnych wysyłanych z Organizacji lub przysyłanych do niej w związku z jej oficjalną działalnością.
2. Dla celów oficjalnego kontaktowania się i przesyłania wszystkich jej dokumentów, Organizacja - korzysta z uprzywilejowanego traktowania nie mniejszego aniżeli zapewnia

każda Umawiająca się Strona porównywalnym organizacjom międzynarodowym.

Artykuł 19

1. W państwie, w którym mieści się jej siedziba i na terytoriach Umawiających się Stron, Organizacja jest zwolniona ze wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z jej utworzeniem, rozwiązaniem albo likwidacją.
2. Organizacja jest zwolniona ze wszelkich ceł, podatków i opłat związanych z nabyciem majątku nieruchomego, podatków odnoszących się do jej majątku, kapitału i dochodu.
3. Organizacja jest zwolniona z wszelkich bezpośrednich podatków odnoszących się do jej majątku, kapitału i dochodu.
4. Organizacja jest zwolniona z wszelkich pośrednich obciążeń podatkowych będących wynikiem emitowania przez nią pożyczek i związanych z Organizacją.
5. Organizacja jest zwolniona z wszelkich form opodatkowania o charakterze dyskryminującym lub wyjątkowym.
6. Zwolnienia przewidziane w tym artykule nie dotyczą podatków i opłat stanowiących zapłatę za usługi o charakterze użyteczności publicznej.

Artykuł 20

1. Organizacja jest zwolniona z wszystkich opłat celnych i podatków albo równoważnych opłat, z wyjątkiem opłat związanych ze świadczonymi przez nią usługami. Ponadto nie do-

tyczą jej wszelkie zakazy lub ograniczenia importowe i eksportowe odnoszące się do materiałów, sprzętu, zapasów i innych towarów importowanych do użytku służbowego Organizacji lub przeznaczonych dla jej budynków, urządzeń, a także do jej funkcjonowania.

2. Towary importowane na terytorium Umawiającej się Strony w sposób, o którym mowa w ustępie 1, nie mogą być sprzedawane, pożyczane lub przekazywane bezpłatnie na tym terytorium, chyba że nastąpi to na warunkach ustalonych przez rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony.
3. W celu upewnienia się, że materiały, sprzęt, zapasy oraz inne towary, o których mowa w ustępie 1, importowane na rachunek Organizacji, zostały rzeczywiście dostarczone dla tej Organizacji i są rzeczywiście używane w jej służbowych budynkach oraz urządzeniach albo dla potrzeb jej funkcjonowania, mogą być podejmowane wszelkie stosowne środki kontroli.
4. Niezależnie od zwolnień, o których w ustępie 1, Organizacja jest zwolniona z wszelkich opłat celnych oraz wszelkich zakazów importu i eksportu lub ograniczeń odnoszących się do publikacji, o których mowa w artykule 25 statutu załączonego do niniejszej Konwencji.

Artykuł 21

1. Organizacja może posiadać wszelką walutę i prowadzić konta w różnych walutach w takim zakresie w jakim jest to konieczne dla przeprowadzania transakcji służących realizacji jej celów.

2. Umawiające się Strony zobowiązują się, na warunkach określonych w prawie krajowym i umowach międzynarodowych, przekazać Organizacji pełnomocnictwa, niezbędne do dokonywania przelewów środków finansowych związanych z powstaniem i funkcjonowaniem Organizacji, łącznie z pełnomocnictwami związanymi z emitowaniem i obsługą pożyczek, jeżeli rząd zainteresowanej Umawiającej się Strony wyraził zgodę na emisję tych pożyczek.

Artykuł 22

1. Agencja może powołać do służby wykwalifikowane osoby będące obywatelami Umawiających się Stron.
2. Personel Organizacji i członkowie ich rodzin, prowadzący z nimi wspólne gospodarstwo domowe mogą korzystać ze zwolnienia od restrykcyjnych środków emigracyjnych i związanych z rejestracją cudzoziemców, ogólnie przyznanego personelowi porównywalnych organizacji międzynarodowych.
3. a) Umawiające się strony, w okresie międzynarodowego kryzysu przyznają personelowi Agencji i członkom ich rodzin prowadzących z nimi wspólne gospodarstwo domowe, te same ułatwienia repatriacyjne, co pracownikom innych organizacji międzynarodowych.
b) Postanowienie, o którym mowa w literze a) nie dotyczy zobowiązań pracowniczych wobec Organizacji.
4. Od postanowień ustępu 1 i 2 nie ma wyjątków, chyba, że chodzi o względy polityki państwowej, bezpieczeństwa lub zdro-

wia publicznego.

5. Personel Organizacji:

- a) w przypadku przywozu rzeczy osobistych, majątku ruchomego i innych przedmiotów użytku domowego, jeżeli nie są nowe i są przywiezione z zagranicy w celu pierwszego osiedlenia się na danym terytorium oraz w przypadku wywozu tych samych rzeczy i majątku ruchomego po zakończeniu swojego zatrudnienia, jest zwolniony od opłat celnych i kosztów, innych aniżeli te, które są związane ze świadczeniem usług,
- b) przy podejmowaniu swoich obowiązków na terytorium jakiegokolwiek Umawiającej się Strony, może wwieźć swój samochód osobisty korzystając czasowo ze zwolnienia od cła, a następnie, lecz nie później jednak niż po upływie okresu zatrudnienia, wywieźć ten pojazd korzystając również w tym przypadku ze zwolnienia od cła. W obydwu sytuacjach musi on jednak spełnić warunki uznane przez rząd zainteresowanych Umawiających się Stron, w każdym indywidualnym przypadku, za konieczne do spełnienia,
- c) posiada nienaruszalność ich oficjalnych świadectw i dokumentów.

6. Umawiające się Strony nie są zobowiązane do zapewnienia ich własnym obywatelom ułatwień, o których mowa w ustępie 5 litery a) i b).

7. Dodatkowo oprócz przywilejów, zwolnień i ułatwień zapewnionych personel Organizacji, Dyrektor Generalny Agencji posiada immunitet w zakresie jurysdykcji dotyczącej

dokumentów, w tym wypowiedzi słownych i pisanych, w ramach wykonywania przez niego jego funkcji. Immunitet ten nie ma zastosowania w przypadku popełnienia wykroczenia w ruchu drogowym albo w przypadku wyrządzenia szkody przez pojazd należący do niego lub kierowany przez niego.

8. Zainteresowane rządy zobowiązane są podjąć wszystkie niezbędne działania do zapewnienia nie restrykcyjnego przesyłania wynagrodzeń netto pracowników.

Artykuł 23

Reprezentanci Umawiających się Stron, w czasie wykonywania swoich zadań i w trakcie podróży do i z miejsc posiedzeń, posiadają nietykalność wszystkich swoich oficjalnych świadectw i dokumentów .

Artykuł 24

Z powodu ich własnego systemu gwarancji socjalnych, Organizacja, Dyrektor Generalny i personel Organizacji zwolnieni są z wszelkich obowiązkowych składek na rzecz krajowych organów zabezpieczenia socjalnego, bez uszczerbku dla umów pomiędzy Organizacją a Umawiającymi się Stronami, istniejących od czasu wejścia w życie Protokołu otwartego do podpisu w Brukseli w 1981r.

Artykuł 25

1. Do kontraktowej odpowiedzialności Organizacji stosuje się prawo właściwe dla umowy, o którą chodzi.
2. W przypadku odpowiedzialności nie kontraktowej, Organiza-

cja naprawia szkody powstałe w wyniku zaniedbań jej organów lub jej pracowników, w związku z ich zatrudnieniem, jeśli szkody te mogą być im przypisane. Postanowienie to nie wyklucza prawa poszkodowanych do dochodzenia innego odszkodowania na podstawie przepisów prawa krajowego Umawiającej się Strony.

Artykuł 26

1. (a) Urządzenia Organizacji są nienaruszalne. Nieruchomości i majątek Organizacji zwolniony jest od jakiegokolwiek zajęcia, wywłaszczenia lub konfiskaty.

(b) Archiwa Organizacji i wszystkie jej oficjalne świadectwa i dokumenty są nienaruszalne, gdziekolwiek by się nie znajdowały.

2. Nieruchomości i majątek Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji, z wyjątkiem egzekucji w wyniku wyroku sądowego. Jednakże urządzenia Organizacji nie podlegają zajęciu ani egzekucji.

3. Jednakże, w celu umożliwienia prowadzenia postępowania sądowego i zapewnienia wykonalności wyroków sądowych na ich odpowiednich obszarach, właściwe władze państwa, na terenie którego Organizacja ma swoją siedzibę oraz państw, na terenie których zlokalizowane są urządzenia i archiwa Organizacji, udostępniają te urządzenia i archiwa, po powiadomieniu o tym Dyrektora Generalnego Agencji.

Artykuł 27

1. Organizacja współpracuje przez cały czas z właściwymi władzami Umawiających się Stron, w celu ułatwienia pracy ich wymiarom sprawiedliwości, zapewnienia przestrzegania przepisów policyjnych i zapobiegania nadużyciom, które mogłyby być powstać w związku z przywilejami, immunitetami, zwolnieniami i udogodnieniami wyszczególnionymi w niniejszej Konwencji.
2. Organizacja ułatwia, w jak największym stopniu, wykonywanie robót publicznych na terenie lub w sąsiedztwie jakiegokolwiek jej majątku nieruchomego, użytkowanego przez nią na terytoriach Umawiających się Stron.

Artykuł 28

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b) Agencja zobowiązana jest uwzględniać umowy międzynarodowe i przepisy krajowe odnoszące się do dopuszczenia do lotu, przelotu i bezpieczeństwa lotu nad terytoriami Umawiających się Stron oraz podejmować wszelkie działania niezbędne do zastosowania tych umów i przepisów.

Artykuł 29

W przypadku wykonywania przez Organizację zadań określonych w artykule 2 ustęp 2 litera b), w celu umożliwienia Umawiającym się Stronom dokonania sprawdzenia czy stosowane są umowy międzynarodowe i przepisy krajowe, Agencja jest zobowiązana do przekazywania Umawiającym się Stronom na ich żądanie wszystkich niezbędnych informacji dotyczących statku powietrznego, na temat którego posiada wiedzę wynikającą z wykonywania przez nią tych zadań.

Artykuł 30

Umawiające się Strony uznają za nieodzowne , by Agencja osiągała równowagę finansową i czyniła wszystko w celu uzyskania tej równowagi, mając na względzie przede wszystkim fakt posiadania przez nią, w granicach limitów i na warunkach określonych w statucie załączonym do Konwencji, własnych dochodów i odpowiednich środków finansowych.

Artykuł 31

1. Jakikolwiek spór, który może powstać pomiędzy Umawiającymi się Stronami lub Umawiającymi się Stronami a Organizacją, reprezentowaną przez Komisję, związany z interpretowaniem lub zastosowaniem niniejszej Konwencji lub jej załączników, i który nie może być rozstrzygnięty w bezpośrednich negocjacjach lub przy użyciu innej metody, będzie poddany, na prośbę którejkolwiek ze stron, postępowaniu arbitrazowemu.
2. Każda ze stron, w każdym przypadku, powołuje w tym celu swojego arbitra, arbitrzy ci zaś uzgadniają następnie między sobą powołanie trzeciego arbitra. Jeśli jedna ze stron nie wyznaczy swego arbitra w ciągu dwóch miesięcy od daty otrzymania wniosku drugiej strony lub jeśli wyznaczeni arbitrzy nie porozumieją się w sprawie trzeciego arbitra , każda ze stron może wystąpić do Prezesa Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości z prośbą o dokonanie takiego powołania.
3. Sąd arbitrażowy sam określa swoje postępowanie.

4. Każda strona ponosi koszty powołania własnego arbitra i jego udziału w postępowaniu arbitrażowym . Koszty powołania trzeciego arbitra i inne koszty są ponoszone w równych częściach przez strony sporu. Sąd arbitrażowy może jednak określać inny podział kosztów , jeśli uzna to za stosowne.
5. Decyzje sądu arbitrażowego są obowiązujące dla stron sporu.

Artykuł 32

1. Statut Agencji, wraz z jakimikolwiek jego zmianami, dokonywanymi zgodnie z warunkami określonymi w Konwencji i w załączonym do niej statucie , posiada moc wiążącą i obowiązuje na terytorium Umawiających się Stron.
2. Wprowadzenie jakichkolwiek zmian postanowień statutu wymaga uzyskania jednogłosego zatwierdzenia przez członków Komisji.
3. Postanowienia artykułu 1, artykułu 11, artykułu 19 i artykułu 20 załączonego statutu, nie mogą być jednakże zmienione przez Komisję.

Artykuł 33

W przypadku stanu zagrożenia lub wojny postanowienia niniejszej Konwencji nie wpływają na swobodę działania zaangażowanych Umawiających się Stron.

Artykuł 34

Umawiające się Strony zobowiązują się zapewnić stosowanie

przez Agencję odpowiednich postanowień statutowych , ustanowionych w celu zapewnienia ciągłości działania służb publicznych.

Artykuł 35

1. Ważność niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981r., zostaje przedłużona na okres dwudziestu lat od daty wejścia w życie tego Protokołu.
2. Okres, o którym mowa w ustępie 1 zostanie automatycznie przedłużony na okres pięciu lat, chyba, że Umawiająca się Strona, w ciągu ostatnich dwóch lat przed upływem bieżącego okresu, w drodze pisemnej notyfikacji rządowi Królestwa Belgii, wyrazi swój zamiar wypowiedzenia Konwencji. Rząd Królestwa Belgii notyfikuje rządowi innych państw, będących członkami Konwencji o otrzymaniu takiej notyfikacji.
3. Jeśli w wyniku zastosowania postanowienia ustępu 2 Organizacja miałaby ulec rozwiązaniu, to uznaje się ją za istniejącą, aż do chwili dokonania jej likwidacji.

Artykuł 36

1. Przystąpienie do niniejszej Konwencji, zmienionej Protokołem otwartym do podpisu w Brukseli w 1981r., przez państwo nie będące sygnatariuszem wymienionego Protokołu, uzależnione jest:
 - (a) od zgody Komisji wyrażonej w drodze jednomyślnego głosowania, i
 - (b) od państwa będącego w tym samym czasie depozytariuszem

dokumentu przystąpienia do Umowy wielostronnej w sprawie opłat trasowych, otwartej do podpisu w Brukseli w 1981r.

2. Przewodniczący Komisji notyfikuje Państwu nie będącemu sygnatariuszem o decyzji zatwierdzającej jego przystąpienie.
3. Dokument przystąpienia zostaje złożony na przechowanie Rządowi Królestwa Belgii, który notyfikuje o tym fakcie Rządom pozostałych Państw sygnatariuszy i Państw przystępujących.
4. Przystąpienie nabiera mocy pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu złożenia na przechowanie dokumentu przystąpienia.

Ujednolicona wersja Konwencji została sporządzona w języku niemieckim, angielskim, francuskim i portugalskim. Zgodnie z postanowieniem końcowym Międzynarodowej Konwencji o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej "EUROCONTROL" z dnia 13 grudnia 1960r. i zgodnie z postanowieniem końcowym Protokołu z dnia 12 lutego 1981r. zmieniającego tę Konwencję, w przypadku jakichkolwiek nieścisłości, rozstrzygający będzie tekst w języku francuskim.

